83/20
XXXVIII. ÉVF. 1983. SZEPTEMBER 1. ÁRA: 4 Ft

PAJTÁS

FOTÓ: WAGNER MARGIT

NYÁR '83 • NYÁR '83 • NYÁR '83 • NYÁR '83 • N

KÖVETKEZŐ SZÁMUNK TARTALMÁBÓL:

– EGY FURCSA NEVŰ EGYÜTTES
– SZÍNESHAJÚ ANGOLOK
– ÓH ÉS AH!
– SZÍNES POSZTEREN: KAJAGOOGOO

– BÁBÚK MASKARÁBAN
– A SEMMI – EGYENRUHÁBAN?
– FELTŰNŐEN KÜLÖNBÖZNI
– MI JÖHET MÉG A DIVATBAN...?

– KÜLÖNÖS AKADÁLYOKON
– A MONDÁK NYOMÁBAN
– ÚTTÖRŐK ÍJVERSENYE
– REGE A CSODASZARVASRÓL

margó

DUPLA KÍVÁNSÁG

Ugye, ilyenkor szeptember elsején olyan szilveszteri hangulat uralkodik a sulik házatáján? Ilyenkor futnak újra össze a csokibarnára sült osztálytársak, s mindenkiből dőlnek a nyári élmények, humoros történetek. A szilveszteri hangulatot az évkezdés miatt említettem inkább, hiszen minden újrakezdődik: az iskolaév, az úttörőév...

Tehát kezdjük akkor az évet! Vágjunk bele az újba...

Nem akármilyen úttörőév lesz ez a mostani, hiszen — remélem, nem most halljátok-olvassátok először(!) — 1983. decemberében ismét nagy és fontos esemény lesz szövetségünk életében: összeül az úttörővezetők VIII. országos konferenciája. Az igaz, hogy ott a felnőttek tanácsoznak majd, de — a gyerekekről, gyerekekért! S mindaz szóba kerül majd, ami a csapatszintű értekezleteken — még a nyár elején — a ti kérdéseitek és kéréseitek nyomán elhangzott.

Jó, jó, mi már elmondtuk a magunkét, akkor most mit várnak tőlünk? — kérdezhetitek joggal. Egy szó elég válaszként: tetteket! De ha bővebben szeretnétek tudni, arra is elég ennyi: hasznos cseleedeteket és dolgos-munkás napokat...

Az a közhely — szerencsére — már régen kiment a divatból, hogy „a tanulóifjúság munkája a tanulás...” Szó sincs róla: tanulni nem akármilyen fontos és sokszor bizony megerőltető munkának számít, arról nem is beszélve, hogy a megszerzett tudással alapozza meg mindenki az életét, a jövőjét. A tanulás a legfontosabb, ez kétségtelen, de munkaként igazán csak akkor teljes, ha kiegészül mással is...

Itt az ősz és itt vannak azok a „más” munkafeladatok is! Dolgozni a csapatért, az őrsért, az iskoláért; dolgozni a földeken és a környezetünk szebbé tételéért; tenni valamit a magányos és rászoruló öregekért, vagy a köztetek élő, de szűkös vagy veszélyeztetett helyzetű társaitokért; dolgozni a jövő évi táborozásért vagy néhány új csapatsátorért; adni-tenni-dolgozni azokért a gyerekekért — a távoli palesztin táborokban élőkért, a nicaraguai vagy kambodzsai barátokért — akiknek érték egy új ceruza vagy füzet is.

A felnőttek ilyenkor jó tanulást szoktak kívánni nektek. Én a jó tanulás mellett jó munkát, a hasznosság semmivel sem pótolható jó érzését is kívánom nektek!

Somos Ágnes

PAJTÁS

A MAGYAR ÚTTÖRŐK SZÖVETSÉGÉNEK KÖZPONTI LAPJA

Szerkesztőség: Budapest, Jászai Mari tér 5. 1397

Telefon: 321-987
321-988
321-989

Postafiók: Bp. 62. Pf. 508. 1397

Főszerkesztő: SOMOS ÁGNES
Főszerkesztő-helyettes: FÜLEKI JÁNOS

Kiadja az Ifjúsági Lapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: DR. PETRUS GYÖRGY igazgató

Szerkesztő: BŐCS FERENC, SZIGETI PIROSKA
Művészeti szerkesztő: CZIFFERSZKY BÉLA, FORRAI JÁNOS

Kiadóhivatal: Budapest, Révay u. 16. 1065 Telefon: 116-660
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI Budapest, József nádor tér 1. 1900) közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215-96 162 pénzforgalmi jelzőszámra.

Előfizetési díj: egész évre 139,50 Ft I. félévre 77,50 Ft II. félévre 62 Ft

83.2213 Athenaeum Nyomda Kozma utcai üzeme, Budapest
Rotációs mélynyomás
Felelős vezető: SZLÁVIK ANDRÁS vezérigazgató

HU ISSN 0030-9583

INDEX: 25 695

A beküldött kéziratokat és rajzokat nem őrizzük meg és nem küldjük vissza

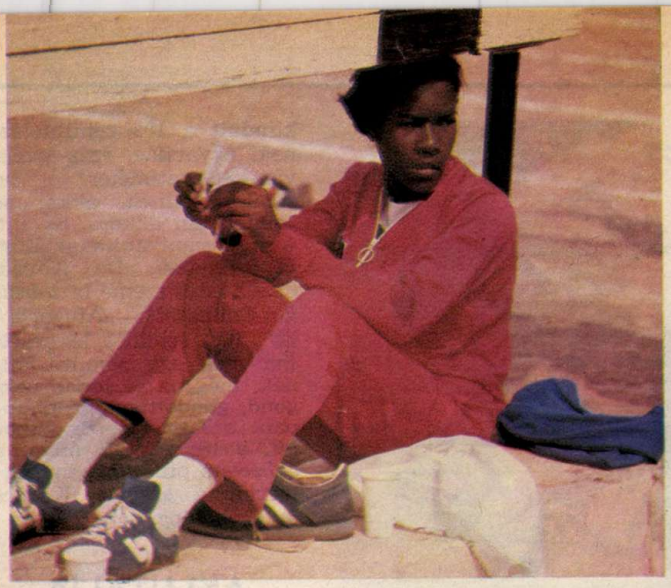

Izgalmas versenyek, szövődő barátságok . . . Ez volt a Veszprémben megrendezett nemzetközi barátság atlétikai verseny. Hazánk már negyedik alkalommal adott otthont ennek a viadalnak, jövőre Csehszlovákia lesz a házigazda.

BARÁTOK BOLDOGSÁGA

Tóbiás Laci összeütötte a tenyerét.

A csattanás végigszaladt a lelátón, le a stadion gyepére, egészen a kapuig elért, vagy tán még azon is túlra. Néhányan fölkapták a fejüket, Laci meg behúzta a nyakát.

— *Rosszat csináltam?*

— Tapsolj csak, Tóbiás Laci! — mondtam a hetedikes, veszprémi diáknak. És egy kicsit irigyeltem: az ember, ha már túl van a hetediken, elfelejti tapsba önteni az örömét. Meg aztán úgy gondoltam: egy szervező ne tapsoljon saját rendezvénye sikerének. Pedig, mi tagadás, tapsra érdemes esemény jócskán akadt a XXVII. barátság nemzetközi könnyűatlétikai négytusa versenyen.

A megérkezés, például.

Kovács Jutka a léc fölött. A magyar lány tíz centiméterrel nőtt a mezőny fölé

KOVÁCS JUDIT TEKINTETE

Álltunk a pályaudvaron, repülőtéren, izgatottan készültünk nyolc szocialista ország gyerek- és felnőtt küldöttségének fogadására. Fogalmazgattuk magunkban a köszöntő szavakat, de az érkezők rendre megelőztek bennünket:

— *Milyen a pálya? Hány deka a kislabda? Mekkora a magasugrás nekifutója?*

Mi városnézést terveztünk, kirándulásokat, pihenést a hosszú út után. Ők — kilenc ország 118 tizenéves atlétája — szó nélkül vették a tréningruhát, húzták a szögest. Edzeni indultak.

Szükség is volt az utolsó pillanatok erőgyűjtésére. No meg arra az egyéves készülődésre, ami immár huszonhetedik éve megelőzi a korosztály legnagyobb nemzetközi sportversenyét. Mert a tizenéveseket csak felszínesen ismerők gondolhatják, hogy egy gyerekverseny — gyerekes dolog. Bele kellett nézni Kovács Judit szemébe ahhoz, hogy az ember megértsen valamit a küzdelem komolyságából.

Persze, csak akkor, ha valaki olyan szerencsés volt, hogy elkaphatta Kovács Jutka tekintetét.

— *Negyedik éve edzem Jutkával* — mondta Kovács Csaba. — *Éveken át nem nézett a szemembe.*

— És ma?

— *Én mindig látom Jutka tekintetét.*

Én Kovács edző szemét figyeltem, amikor Jutka nekiindult a 182 centiméternek. Atyavilág, száz-nyolcvan-két-centiméter, ha sámlira állnék, akkor se lennék tán akkora. És Jutka így, sámlistul akar átugrani engem. De Kovács Csaba edző szeme biztonságot mutatott: „Átugorja." És Jutka repült a léc felett (ha még egy sámlira állnék, még az se lenne neki gond, gondoltam), belehuppant a laticelbe. És akkor ott, a léc mögött állva, a győzelem pillanatában megláttam a szemét. Kovács Judit boldog volt.

AKI UTÁLJA A FUTÁST

Voltak aztán más boldogságok is. A büszkeségé, például. Ahogy Mihail Hoava, Románia felnőtt küldötte (egyébként az ország ifjúsági sportjának egyik vezetője) egycsapásra az eredményhirdetések főszereplője lett. Olyan igyekezettel, szeretettel osztotta az érmeket, díjakat, gratulációkat.

— *Az igazság az* — mondta később —, *hogy talán nem is a gyerekek, én örültem jobban a megtiszteltetésnek.*

Láttuk a szenvedés boldogságát is. Amint a nyakigláb mongol fiú bevonszolta magát a 800 méter

céljába. Ott összeesett, néhányan lábra állították. Mosolygott. Nem sokkal előtte felnőtteknek is dicsőségére váló eredménnyel győzött magasugrásban.

— *Voltaképpen utálok futni* — árulkodott Altauszuk már a zánkai úttörővárosban, a Balaton partján üldögélve. — *De még csak nem is a magasugrás a szenvedélyem, hanem a röplabda! Szüleim röplabda-edzők, s maga a sportág afféle népi játék odahaza. Nálunk a diákok nem focizni szaladnak iskola után, hanem odaállnak a háló elé... De hát más az, amit az ember szeret, meg más, amiben eredményt érhet el. Úgy néz ki, hogy az én sportom mégiscsak a magasugrás. Az iskola után majd elmegyek egy sportegyesületbe, testnevelőtanárnak tanulok és olimpiai bajnok leszek. Közben pedig, csak úgy kedvemre, röplabdázom.*

Megleshettem az edző boldogságát is. Lipták Gyula dunaújvárosi testnevelő évek óta a Barátság versenyen induló magyar csapat irányítója. Különös ember. Mondják róla, éveken át vetkőzni tanította csapatát.

— Hogyan, tanár úr? Vetkőzni?

— *Ahogy mondom. Mert egy csapatnak nem elég, hogy tud valamit. Az sem mindegy, hogy hogyan adja elő ezt a tudását. Megnézek egy társaságot, látom, milyen fegyelemmel, igyekezettel vetkőznek le a bemelegítéshez és megmondom, mire képesek. Egy jó kiállású csapat fél győzelem.*

ÁLOM

— Mondd csak, Tóbiás Laci, ki volt a legjobb?

— *Ki? Hát a kubai! Úgy fut az a fiú, mint a szarvas!*

A „szarvas" ott állt előttem magasan, feketén, mosolygósan. Cedogau Jimeuez Modestonak hívták, három számban győzött Veszprémben. Futása, nincs ebben semmi túlzás: szilaj száguldás a salak fölött.

— *Egy kis kubai faluból származom* — mesélte —, *hatan vagyunk testvérek. Szüleink nem tehetős emberek, gyerekkorunkban nem nagyon akadt más örömünk, mint a futás.*

Ma sem a győzelemre hajtok. A futás örömééért futok.

— Van példaképed?

— *Hogyne, Juantorena.*

— Mi az álmod?

— *Az olimpiai bajnokság. Nem jövőre, de a következő olimpián ott lehetek nyolcszázon. Meg aztán: szeretnék gimnáziumba menni, leérettségizni. A mi családunkban nem volt szokás a tanulás.*

Tóbiás Laci leengedte két kezét. A taps visszhangja is elhalt.

— *Én is atlétizálok* — mondta a veszprémi hetedikes. — *Most csak kisegítő voltam ezen a versenyen, de egyszer talán még én is indulhatok.*

— Egészen biztosan így lesz — mondtam neki. S aztán összecsattanó tenyerére gondoltam, s erősen kívántam, hogy a taps egyszer majd neki is szóljon.

Major Árvácska
Fotó: Karasz—Szalay

KI MIT TUD?

BESZÉLJ HEGEDŰ!

Az élet csak úgy szép, ha belőlünk épül,
ha magunkból mindent hozzáadunk.
Ha teljességre törekszik a lélek, hegyet mozdít el a szorgalom.
Példáddal mutasd fel, milyen az az élet,
melyben fölragyog az értelem, a szépség és a hit csodája.

A Ki mit tud afféle csöndes népünnepély. Lázas izgalommal ül ilyenkor az egész ország a tévé képernyője előtt; lássuk, mit tudnak, mire képesek lányaink, fiaink?! Minden produkciót visszafojtott lélegzettel figyelünk — sosem lehet tudni, kiből lesz a „cserebogár" — és dühöngünk, ha a zsüri véleménye nem egyezik a miénkkel.

Vannak aztán kivételes pillanatok, amikor a kedves, tehetséges, ügyes mezőnyből kiragyog valaki, és pár percre minden mellékessé válik. Az ember elfelejti, hogy ez voltaképpen egy Ki mit tud, a zsüri elfelejti, hogy ő voltaképpen egy zsüri... Azt hiszem, ez az igézet.

Amikor a tizenöt éves Somogyi Péter álla alá emelte a hegedűt és elkezdett játszani, az éppen vacsorázók kezében megállt a kanál, az éppen beszélgetők száján elakadt a szó, s azok is, akik sohasem rajongtak a komoly zenéért, borzongva húzták össze magukat a fotel mélyén; tudták, érezték, hogy itt valami csoda történik.

A kis hegedűs húnyt szemmel játszott. Hogy miért?

— Nem akartam látni a kamerák mozgását, nem akartam látni a közönség arcát... Semmit sem akartam látni, ami kizökkenthetne — vallotta szelíden és mosolyogva hozzátette —, belebújtam a zenébe és elfelejtettem, hogy én most egy versenyen vagyok. Ha ezt nem tudom megtenni, nyilván agyon drukkolom magam és semmi sem sikerül úgy, ahogy kell.

— Mikor volt életedben először hegedű a kezedben?

— Hat éves lehettem, amikor az óvodába jöttek valakik és megkérdezték, ki akar zenét tanulni. Jelentkeztem. Néhány társammal

együtt elvittek egy tehetségkutató vizsgálatra, ahol énekelni kellett, meg ritmusra kopogni. Akkor és ott adtak először hegedűt a kezembe. Az az ember volt, aki azóta is a tanárom: Erneszt Sándor. Úgy látszik, tetszett neki ahogy fogom a hangszert, mert elkezdett foglalkozni velem. Az első években nem nagyon élveztem a dolgot, de a tanárom igazán hitt bennem, s amikor ötödikes koromban egy országos versenyen második lettem, hirtelen rádöbbentem, hogy én és a hegedű elválaszthatatlan társak leszünk. Azóta nagyon komolyan gyakorolok.

HÉT ÓRA A REKORD

— Van muzsikus a családodban?

— Nincs. Sem a tágabb, sem a szűkebb családban. Apa műszaki ellenőr egy bútorgyárban, anya tanítónő. A zenét mindketten szerették a maguk módján, de igazi értői és szerelmesei csak azóta lettek a muzsikának, amióta én hegedülök.

— Hány órát gyakorolsz naponta?

— Változó. Hét óra a rekordom, ennél többet sem fizikailag, sem idegileg nem bírok.

— Volt már olyan, hogy a szüleid rádszóltak, hagyd már abba a gyakorlást, szeretnének egy kis csendet?

— Ilyen még nem fordult elő. Csak akkor szólnak, ha látják, hogy már nagyon fáradt vagyok. Akkor sem maguk miatt. Csak miattam, az én érdekemben. Senkit sem zavarok a gyakorlással. A szomszédokat sem, hiszen kertes házban lakunk.

— Mi a véleményed a beatről, a diszkóról, a rockról?

— Nincs véleményem, mert nem érdekel. Túlságosan egyszerű, egysíkú zene. Nem eléggé mély, nem eléggé változatos.

— Azt ugye, tudod, hogy a korodbeliek a komoly zenéért nem rajonganak.

— Mert nem ismerik — jegyzi meg halkan és nem folytatja.

Nem akar erről beszélni, nem akar véleményt mondani. Szóval nem. Talán majd zenével. Holnap, holnapután, mindig. Mindent, ami lényeges, amit elmondani érdemes, a hegedű által közli majd. Mert művész akar lenni, hegedűművész, s nála ez már nem álom, hanem életprogram.

Tavaly végezte a nyolcadik osztályt, s most ősztől a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola előkészítő tagozatán tanul. Augusztusban lazított egy kicsit. Tizenegy hónapon át tartó gyakorlás után ebben az évben is engedélyezett magának húsz napot.

— Húsz napon keresztül nem csinálok mást, csak horgászok és strandolok. Aztán jöhet a munka, illetve a zene gyönyörűsége, verejtéke — mondta.

Hosszan néztem utána az ablakból, mikor elment. Íme, egy mai fiatal, teli hittel, energiával, szorgalommal, tehetséggel.

MAGYAR KATALIN

NYÁR '83

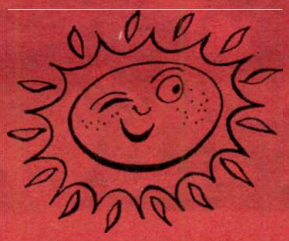

Látom, most, az iskolaév első napjaiban kicsit nehezen viseled az iskolatáskát. Ülsz a padban, nagyon igyekszel, hogy egyetlen szót se mulassz, de gondolataid minduntalan visszakalandoznak. Hová is? A tó partjára, az erdő hűvösébe, kis és nagyobb játékaid közé. Mert: idén is volt nyár, s tiéd volt. Üssük fel együtt az elmúlt vakáció emlékkönyvét.

ESTIG TARTÓ FORGATÁS

„Ilyen jó mókát!" — csapta össze nevetve a kezét egy kislány a városligeti gyermekmajálison. Természetesen a sajtóudvarnak, s benne a Pajtás-sátornak nemcsak ő volt vendége azon a napon. Kajla kajláskodására több ezren figyeltek a reggeltől estig tartó forgatagban. Pajtás-totónk megfejtői óráról órára izgulhattak a sorsoláson, hogy vajon sikerült-e megfejteni a nem éppen könnyű kérdéseket és Fortuna istenasszony úgy irányítja-e Kajla mancsát, hogy abból jutalomkönyv lehessen. No persze azok sem keseredtek el, akik nem nyertek, mert a délutáni Kedves Ismerősök — Újságírók mókás vetélkedőjén igazán jól szórakozhattak.

JÓT NEVETTÜNK!

Néhányszor bizony nevettünk is a nyáron. Azon a kirakodóvásáron például, amit a terézvárosiak rendeztek a Lövölde téren.

PAJTÁS FUTÁS

Egy rossz hagyomány szerencsére megszakadt. Az idei Pajtás futás résztvevőit ragyogó napsütés várta a Margitszigeten. Szülőkkel, testnevelő tanárok irányításával, kisebb csoportokban és egyedül már kora reggeltől gyülekeztek a futni vágyók. Ez az a verseny, ahol valóban nem a győzelem, hanem a részvétel a fontos. Így gondolkodhattak a Menyecske utcai iskola tanulói is, akik a rajtnál ezernél is többen jelentkeztek. Példájukat mások is követhetnék, hiszen Pajtás futás jövőre is lesz.

VIZIKARATE

Ne új sportág születésére gondolj! Képünk hőse a BVSC karatézó táborának résztvevői voltak. S hogy kerültek a vízbe? Nos, azokban a forró napokban így elviselhető volt az edzés, ráadásul nagyobb volt a terhelés is...

VESZPRÉMI MÓKÁZÁS

Veszprém műemlékei, zeg-zugos utcái, állatkertje messzi földről vonzza az érdeklődőket. Július tizenötödikén a legérdekesebb látnivaló azonban mégsem az óvárosban akadt. A Bakony Vegyész stadionban a barátság nemzetközi atlétikai verseny első napján szenzációs szereposztású parádét láthattak a Pajtás nap vendégei. Vincze Vik-

NYÁR '83

BÉKÉT MINDENKINEK!

Jurij Andropov meghívására egy amerikai kislány Samantha Smith a híres arteki úttörőtáborban töltött pár napot a nyáron. Több más külföldi fiúval és lánnyal együtt részt vett sportversenyeken, táncolt, szovjet dalokat tanult. Elutazása előtt pedig ezt írta az úttörőtábor évkönyvébe: „Nagyon megszerettem az Önök táborát és szeretnék ide visszajönni. Békét mindenkinek!"

CSILLEBÉRC ÜNNEPE

Mintha csak ma nyitotta volna meg kapuit Csillebérc, pedig, ahogy a nyári ünnepségek tanúsítják, már 35 éves az úttörőtábor. Az ünneplések, megemlékezések mellett, mint képünk is mutatja a táborélet jókedvűen, gazdagon menetel tovább. Az újabb 35 év felé...

tória, Bujtor István, Komár László, Bérczi István, Wichmann Tamás, Dévényi Tibor... felsorolni is hosszú azoknak a színészeknek a nevét, akik a változatos műsorban szerepeltek. Volt versenyautó bemutató, aerobic torna, diszkó és színészek—újságírók labdarúgó mérkőzés. A színészek csapatának népszerűségét az sem csökkentette, hogy ha egyetlen góllal is, de az újságírók nyertek. Így utólag csak azt sajnálhatjuk, hogy a veszprémi gyerekek közül kevesen jöttek el erre a kitűnő mókázásra.

HEGYEN, VÖLGYÖN

A VI. kerület, Hegedű utcai iskola tanulói a Bp. Honvéd segítségével nyaranta kerékpártúrára indulnak. Tizenöten — három tanár kíséretében — Sopronból startoltak, s tizenegy napon át Ikrényt, Bajnát, Basaharcot érintve érkeztek vissza Budapestre. A romantikus túrán tisztásokon, sátrakban aludtak és bográcsokban főztek maguknak.

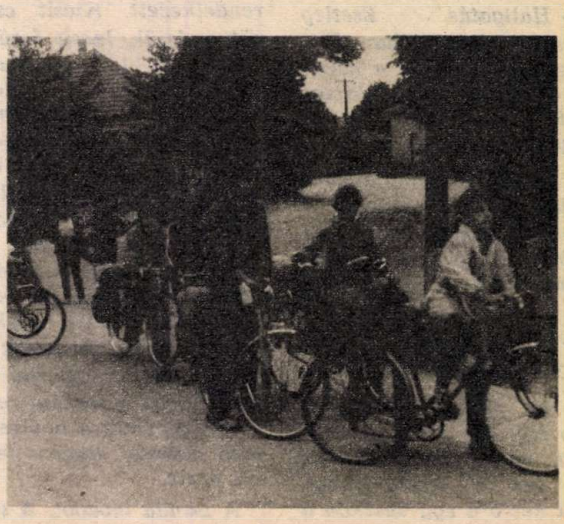

A SZKARABEUSZ NAPJA

— Lóra akartok ülni vagy szamárra? — kérdezte Vendel bácsi.

A kérdés meglepte a társaságot. Zsebre vágott kézzel, cigarettázva állt előttünk a bácsinak semmiképpen sem látszó Vendel. Néhány pillanattal előbb még ő volt az ifjú Thotmesz, a kőszoborral beszélgető. Aztán hirtelen átváltott mesemondó lóajánlóvá.

A gyerekek ülnek, hallgatnak. Talán azért, mert most kecmeregtek elő az időkútból. Évezredek súlyától hallgatnak. Talán azért, mert olyan gyorsan nem lehet azt eldönteni, mire is üljön az ember. A szamár barátságos, biztonságos meg legfőképpen alacsony. A föld szinte ott siklik el az ember talpa alatt. De a ló! Az igen, az mégiscsak ló. „Kedves nagypapa, kedves nagyi! Tegnap egy szélsebes, fekete ménen a sivatag homokdombjai között vágtáztam . . .” Igen, egy lóról már lehet levelet írni.

— Ki ült már lovon? — kérdezi Vendel bácsi.

— Hallgatás. Esetleg másutt. Az osztályban, Budapesten feltennék a kezüket. Különösen ha valamelyikük már feltette. De itt nagyon közel van a ló.

A Fény- és hangjátékok modern épülete mögött, a szép kert mögött van az istállók utcája. Lovakkal, szamarakkal. Meg tevékkel is.

— Nem mehetnénk tevén? — kérdezi Zsolt.

— Ha akartok. De legalább egy óra az út az ásatásig, ahová megyünk. És egy óra a tevén annyi, mint két óra egy deszkán a hullámzó tengeren.

— Utálom a tevét — mondja Iván.

— És a ló? — kérdezi Gábor. — Nagyon ugrálós?

— Igen szelíd lovakat tudok szerezni. Fürge és szelíd lovakat — mondja Vendel bácsi.

Az más. Igen fontos, hogy egy ló fürge legyen. Hát ha fürge lovakat tud szerezni ez a szélborzolta Vendel (mellesleg szelídeket is), akkor a kérdés eldöntetett. Ki a csuda látott már olyat, hogy valaki szamárháton vágtasson a sivatag homokdombjai között?!

— Lovagoljunk — mondja Gábor.

— Lovagoljunk — mondja a Banda.

Az Ezüst Nyíl fenn maradt a dombon (sivatagi közlekedésre végképp nem alkalmas), Abdel Aziz sejk istállóiból pedig elővezették a négylábúakat. Vendel bácsinak egy igen toporzékolósat hoztak, úgy kapkodta a lábait, mintha mindig szögek hegyére lépne. A másik három a szelíd lóság minden ismérvével rendelkezett. Kicsit csüngött a fejük, kicsit őszült a sörényük, kicsit kiálltak a bordáik. De igen érdekes valami egy ló. Ha az ember a hátán van, és fogja a gyeplőt, a még ilyen igen nagymértékben szelíd ló is szélsebes ménné változik. Veri a port, büszkén felfelkapja a fejét, és valószínűleg tüzet is fúj (de lehet, hogy csak zihálva kapkodja a levegőt). A mesék királyfijának is biztosan úgy lett táltosa a rozzant gebéből, hogy ráült a hátára. És nem oldalról, hanem felülről nézte.

A Banda lovagol. A sivatagban lovagol a Banda. És

Részlet Kereszty András könyvéből

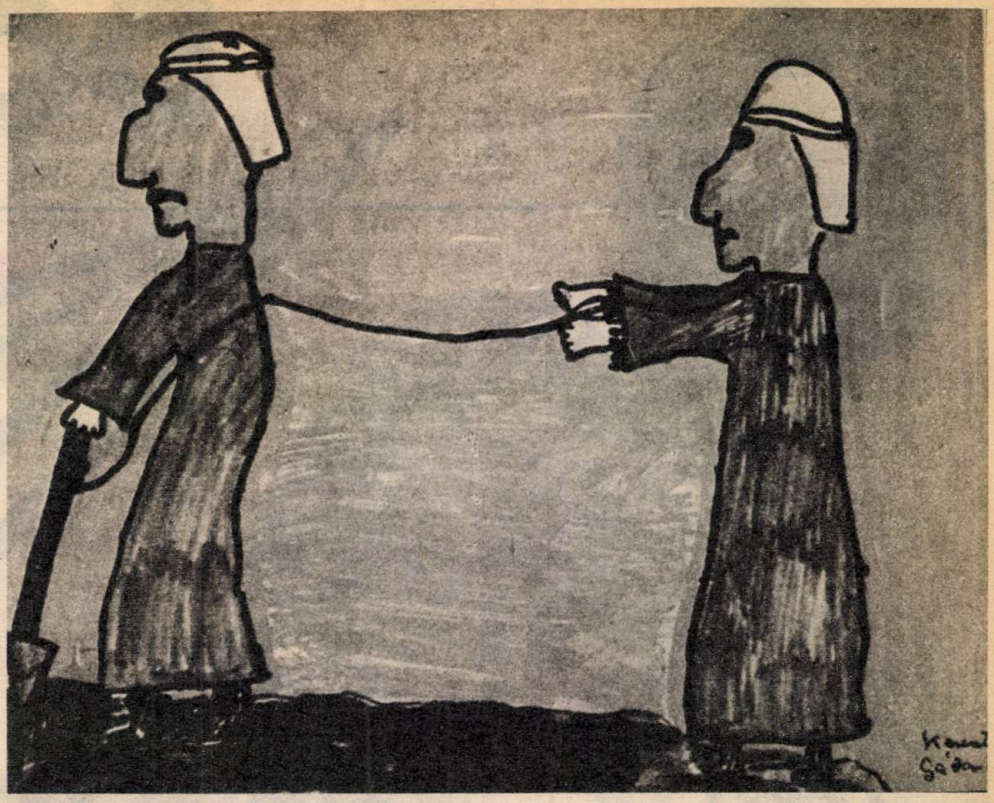

ez a lovak minőségétől függetlenül mégsem mindennapi élmény. Még az ilyen két-három éve Egyiptomban élő társaságnak sem. Mert más nézni a sivatagot repülőgépről — onnan csak az látszik, hogy megváltoztatta a színét a tenger, sötétkék helyett sárga lett: sárga hullámok barna taréjjal. Más az országútról, ahol az első nagy ámulás: nohát, a sivatag nem lapos, mint az asztál, hanem dombjai, hegyei vannak. És igazán nagyon más bemenni a dombok, völgyek, homokszakadékok közé. Érezni a pörkölő napot, a homokot szitáló szelet, és csak néha-néha egy-egy emelkedés tetejéről tekinteni vissza az egyre zsugorodó zöld világra. Vendel bácsi tudja az utat. Nem olyan nehéz tájékozódni: egy kicsit befelé kell lovagolni, aztán mindig délnek, párhuzamosan a vizet jelző távoli zöld csíkkal. Vendel bácsi néha nekiereszti a lovát — különösen dombnak föl szeret vágtatni. Megáll a dombtetőn, és lekiált: „Hahó, indiánok!"

Az indiánok ilyenkor rendszerint tűzbe jönnek, megrugdossák a lovak oldalát. Azok azonban egy fülrándításon kívül semmivel sem jelzik, hogy tudomásul vették volna a nógatást.

A romokat nem könnyű észrevenni. A sivatag buckái, hepehupái között egy dombhajlatban bújik meg a templom. Kövei — mintha csak kaméleon módjára megpróbáltak volna a környezetbe olvadni — átvették a táj fakósárga színét. Hasonultak — a szüntelenül fújó szél hatására — az emelkedések lágy formáihoz. Az Abu Gurob-i naptemplom ez. Az első megálló. Egy alacsony kőhalom, szétszórt fadarabkák és néhány mészkőlap, amely az egykori útból — a felvonulások, az ünnepségek útjából — megmaradt. Az obeliszkek, az égre meredő kőceruzának már csak az alja látszik. Meg az oltárok őrzik a hely régi szentségét. Alabástromkövekből kifaragott áldozati oltárok, ahonnan csatornák vezették a tíz alabástrom edénybe az istenek legnagyobb örömére levágott áldozati állatok vérét. Kilenc edény maradt meg. Földbe süppedten, repedezve, napmelegtől pattogtatva. Egy szál őr ücsörög a tűző napon. Hátát az egyik áldozati edénynek dönti. Cigarettája füstjéről feltekint. Meg sem mozdul. Látja: nem amerikai turisták — fáradt lovasok közelednek.

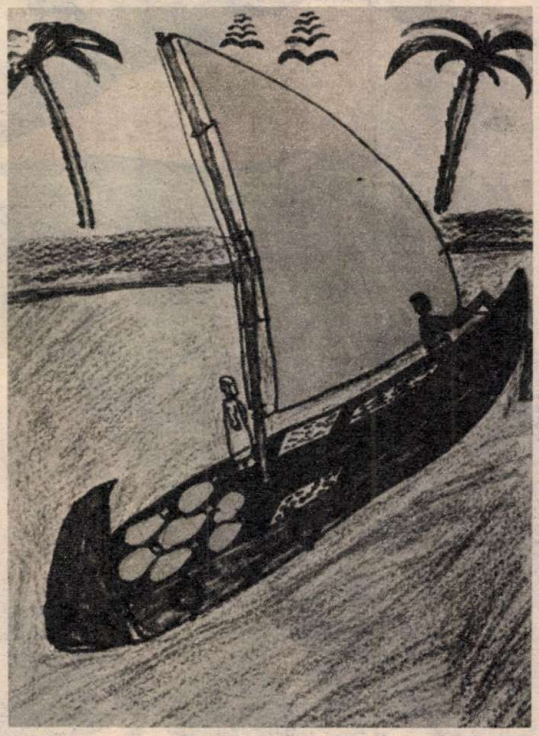

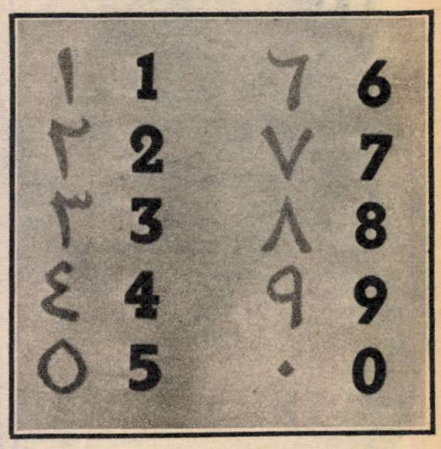

A mai Egyiptom térképe, illetve az „arab számok" sora eredeti formájuktól a mostaniig

(A szkarabeusz galacsinhajtó bogár, az óegyiptomi gondolatvilágban a felkelő napot, a halál utáni újjászületést jelképezte. A könyv a közelmúltban jelent meg a Móra Ferenc Könyvkiadó gondozásában. A rajzokat az író fia, Kereszty Gábor készítette.)

DOLGO

1

ZNI IS ENGEDD...

József Attila írta Levegőt! című versében:
„...jó szóval oktasd, játszani is engedd/szép, komoly fiadat!"
Ma már inkább arra kellene bíztatni a felnőtteket: dolgozni is engedd!
Vajon mit tudnak a mai tizenévesek a munkáról?
Dolgoznak-e, s ha igen, milyen kedvvel és eredménnyel?
— Ezekre a kérdésekre kerestünk választ sorozatunkban.

— Szeretnél kártyázni? — szólítottam meg a szőke fiút. — A Bosnyák téren, a főváros legnagyobb piaca és a templom közti parkban kártyások verték a blattot. Körülöttük kibicek álltak, köztük — úgy láttam; egyedül — a fiú.

Rámnézett, megvonta a vállát, homlokába hulló göndör haját félresimította. Válaszolni már nem tudott.

Erős fogású kéz nehezedett a vállamra.

— *Mit akar ettől a gyerektől?!* — kérdezte egy megtermett, cserzett arcú, borostás állú idős férfi.

— Beszélgetni szeretnék vele a munkáról — magyaráztam. — Rokona talán?

— *Az unokám. Hagyja békén!* — Elereszteti a vállam, s változatlan indulattal folytatta: — *Még hogy a munkáról!... Mit tud ez arról? Meg a többi gyerek is* — dohogott. — *Ahhoz van eszük, hogy fagyizzanak, moziba menjenek, a pénzt költsék. Amikor én ekkora voltam, szenet lapátoltam. Amióta az eszem tudom, mindig dolgoztam. Ezek?! Semmit! Azt sem tudják, hogy a munkát eszik vagy isszák!*

1.

A Bosnyák téri mérges nagypapa tovább erősítette szándékomat: érdemes körülnézni, mit is tudnak a mai kamaszok a munkáról?

A Bosnyák tér alacsony vaskerítésén ülve használt könyveket árult *Jaskó Sanyi.*

— Ezt mennyiért adod? — fogtam meg az agyonforgatott, fedőlap nélküli, Cselgáncs című kiadványt.

— *Olcsón, öt forintért. Az új ára harmincöt volt* — s a vékony arcú, tiszta tekintetű fiú szemével, testtartásával is sugallta, ennél jobb üzletet soha nem csinálhatok.

— Miért adod el a könyveidet?

— *Nem az enyémek! A szomszédunktól kaptam, és anyu rábeszélt, hogy próbáljak pénzt csinálni belőlük. Inkább, mint hogy eltüzeljük.*

Sanyi hetedikes. Az édesapja három éve meghalt, az édesanyja takarítónő. Tizenegy testvére van. Kétszobás lakásukban nagyon szűken élnek.

— Mire költöd a pénzt?

Megütközve rámnézett:

— *Anyukámnak adom!*

2.

Dr. Pornói Károly magyar és történelem tanár hat évig tanított Szentlőrinckátán és most már második éve szülőfalujában, Szentmártonkátán. Ő mesélte:

— *A lőrinckátaiak a téeszben és otthon dolgoznak. A fóliás zöldségtermesztésükről híresek. Menjen végig a falun, minden portán, kertben lát fóliasátrat. Még a gyerekek is fóliáznak. Tudják, hogy abból élnek, gazdagodnak, kényszer nélkül és készséggel csinálják. Itt, Szentmártonkátán is egyre többen foglalkoznak fóliás kertészkedéssel, s majd mindenkinek van kertje, szőlője. A gyerekek itt is segédkeznek. Ráadásul sokan eljárnak dolgozni, és a házimunkák egy részét a gyerekekre bízzák. Jól csinálják, hogy otthon dolgoznak. Az ilyen diákok az iskolában sem lustálkodnak.*

3.

Az a három gyerek, akivel a mártonkátai óvoda előtt találkoztam, „nem lóg el" a közös munka elöl. Éppen a másnapi kukoricakapálásra készültek. Az úttörőcsapat szervezte a munkát a hetedikeseknek, de nemcsak *Kele Jancsi*, hanem a húga, az ötödikes *Anikó* és a hatodikos *Szlancsik Pista* is jelentkezett.

— *Anyutól hallottam, hogy amikor annyi idős volt, mint én, cséplőgépnél kellett dolgoznia* — mesélte Szlancsik Pista. — *Csak egy kicsivel kelteték később mint a felnőtteket, és már sötétedett, amikor abbahagyhatták a munkát.*

— *Az én anyukám meg a mezőre hordta ki az ebédet* — mondta Anikó.

— Most ti is ebédet visztek...

— *Ó, ez nem ugyanaz!* — nevetett Anikó. — *Mi annyit játszhatunk, amennyit akarunk.*

— *Én nem mindig* — szólt közbe önérzetesen Szlancsik Pista. — *Hat saját csirkém van! Azokat gondozni, etetni kell. Takarítani is segítek és öntözöm a fólia alatt a zöldséget.*

— *De nagy dolog!* — feleselt Anikó. — *Mi is segítünk takarítani és fóliázni.*

Szentmártonkátán a tikkasztó nyári melegben a néptelen utcákat jártam. A Bem József utca egyik házának tetején két szorgoskodó embert fedeztem föl. *Vonnák Zsolt* nyolcadikos, mérőszalaggal a kezében ment végig a tetőn.

4.

Vonnákék is, mint sokan szerte az országban, építkeznek. Ebből a nagy munkából a gyerekek sem maradhatnak ki. Valamivel persze a házépítés is könnyebb lett. A maltert, a betont gép keveri, a gerendákat daru emeli a falra. Azért a kőműves mesterek nem tudják nélkülözni a háziak kisegítő munkáját.

— *Zsolt is sokat dolgozott* — nézett föl a tetőre, a fiára Vonnákné. — *Most az esőcsatornát csinálják. Segítenie kell.*

— Ha nincs kedve, akkor is?

— *Akkor talán nem. Eddig még mindig volt kedve.*

Vonnákék tizenhét éves lánya kertészeti szakközépiskolába jár, a nyáron a kombájnosoknál dolgozott. Zsolt pedig otthon teszi ezt már évek óta. Ő a délutáni ügyeletes, neki kell ellátni a csirkéket, tyúkokat, öntözni, ápolni a fólia alatti zöldséget. Legjobban azonban bütykölni, barkácsolni szeret.

— *Arra is marad idő* — mondta Zsolt már bent a lakásban, ahová a kinti nagy meleg elől húzódtunk. — *Unatkoznék, ha nem dolgozhatnék.*

— Az iskolai gyakorlati foglalkozásokat is kedveled?

— *Azokban az a legjobb, ha kettő helyett egy óra alatt végzünk, és a második órában focizhatunk...* — mosolygott.

Kettesben voltunk, amikor megkérdeztem:

— Itthon csak azért segítesz, nehogy unatkozz?

— *Nem* — rázta meg a fejét. — *Inkább azért, mert látom, hogy apuék mennyire örülnek neki.*

SZENTE PÁL

Következik:
Nem kell mögéjük állni.

Debrecen szereti a sportot. Meglátszott ez a XIX. nyári úttörő-olimpia megnyitóján is: a legtöbb helybéli iskola hozzájárult valamivel az ünnepély sikeréhez. A városi sportvezetők mintha még azt is elfelejtették volna, hogy a DMVSC labdarúgó-csapata kiesett az NB I-ből...

Kétezerhatszáz versenyző élvezhette a város híres vendégszeretetét. Bármerre is jártak a színes melegítőbe öltözött, piros nyakkendős sportolók, a debreceniek mindenütt érdeklődéssel figyelték őket. Egy mosoly, egy felszabadult nevetés, lehorgasztott fej, győzelmekről, vereségekről árulkodott.

Mivel Debrecennek nincs nagyobb, vízisportolásra alkalmas tava vagy folyója, a szervezők a szolnokiak segítségét kérték. A jól kiépített, nemzetközi szintű evezős pálya adott otthont a kajak-kenu versenyeknek. Mire Szolnokra értünk, már javában folyt a viadal. A parton a sötétzöld katonai kocsiban serényen dolgoztak a munkásőrök, minden verseny színhelyére telepítettek egy-egy egységet: a híradósok rádión tartották a kapcsolatot az olimpiai központtal. Alaposan felkészültek, mint ahogy sokat tett az olimpia sikeréért Debrecen több üzeme, társadalmi szervezete, s a város testnevelői is. Az üzemek pénzt adtak, a művelődési intézmények kulturális programokat szerveztek az éppen szabadnapos sportolóknak, a testnevelők pedig a versenyprogramokat, a jegyzőkönyveket állították össze, kalauzolták a küldöttségeket. És lám, ha sportról van szó, segítségre kész egy másik város is.

A négyes túrakenuk már a cél felé tartottak. Edzők, csapattársak rohantak a parton, a buzdítások, dicséretek kibogozhatatlan kiáltozássá olvadtak össze. A paksi négyes ért elsőnek a célba. A parton üdvrivalgás fogadta őket, Ház Zsuzsa, Nagy Matild, Hild Mária

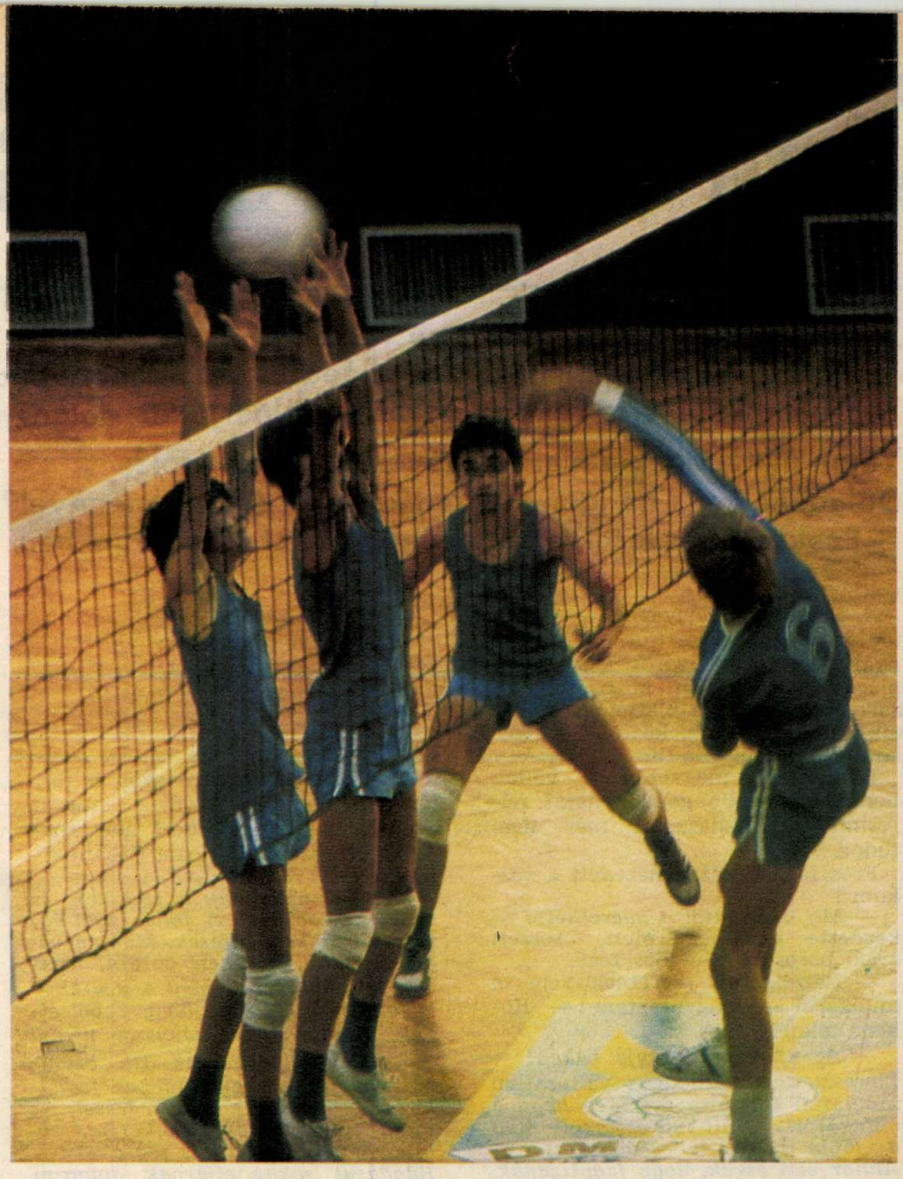

MARTINIQUE-IG SZÁLLT A HÍRÜK

és Pajor Ildikó boldogan lendítette magasba karját: ez nem igaz! – kiáltotta valamelyikük. A stéghez simuló hajóból már nem is tudtak kiszállni. Összeölelkeztek, fejüket összedugták, sírtak.

Nem jutott mindenkinek a boldogságból. A zalaegerszegi Killián György Általános Iskola fiú röplabdacsapata esélyesként érkezett a döntőre. Diadalmenettel jutottak el Debrecenig a fölényes győzelmek után úgy érezték, senki sem állíthatja meg őket. A Tatabányától elszenvedett 1:2 után látogattunk el az öltözőjükbe.

– Nem tudom mi történt – szólalt meg hosszú hallgatás után Ekker Csaba. – Mintha elfelejtettünk volna röplabdázni. Rosszak voltak a nyitásaink, gyengék a leütéseink... Két edzést is tartottunk naponta, azt hittük, az egész játék a kisujjunkban van, és most tessék...

Csend telepedett az öltözőre.

– Ugye, fiúk, ma nem megyünk moziba? – kérdezte hirtelen választ sem várva Herczeg Gábor, s elindult a tusoló felé.

A zalaegerszegiek talán már azt szerették volna, ha másnap meg sem szólal a Lőwy Sándor Úttörőház riporter őrse. Ők ugyanis tudósításaik, riportjaik mellett, tájékoztattak bennünket az előző nap eredményeiről is... De ugyanígy kívánták, hogy bár hibásodnának meg az Alföldi Nyomda gépei is. Itt nyomtatták a háromszor megjelenő Olimpiai Híradó példányait.

Czibere Miklós és Rózsa Ernő rádióamatőrök is az olimpiai központ stábjához tartoztak. Ők adták hírül a világnak, milyen eredményeket értek el az úttörősportolók Debrecenben. Még a Közép-Amerika partjainál fekvő Martinique-szigetekkel is sikerült kapcsolatot teremteniük. Nyilván lemorzézták Flórián Csilla debreceni tollaslabdázó győzelmét is. A vékonydongájú, barna lány egyáltalán nem úgy festett, mint egy igazi bajnok, legalábbis beszélgetés közben nem. A pályáról ismert gyorsaságát, robbanékonyságát ilyenkor szerénység, meghatódottság váltotta fel.

– Mindenképpen nyerni szerettem volna – magyarázta Csilla –, de igazán csak akkor kapcsoltam rá, amikor megtudtam, hogy a szintén debreceni Kovács Judit hat métert ugrott távolba. Egészségügyi szakközépiskolába jelentkeztem, remélem a jövőben is össze tudom majd egyeztetni a tanulást és a tollaslabdát. Mi lett volna, ha nem győzök? Nem keseregnék különösebben, hogy itt lehettem, már ez felér egy győzelemmel.

De Csilla győzött, mint ahogy győzött a csapatversenyben Debrecen is, és győztesnek érezhetik magukat mindazok is, akik nem tudtak a dobogóra állni.

SINKOVICS FERENC

ATLÉTIKA

ÖTPRÓBA FIÚCSAPAT: Debrecen, Újkerti ált. isk. (Dankó Attila, Váradi Jenő, Gonda András, Veres Csaba, Bertók Gyula, Tóth József) 1758 pont, testnevelő: Nagy Jenő.

ÖTPRÓBA LÁNYCSAPAT: Debrecen, Nógrádi S. ált. isk. (Józsa Tünde, Kovács Judit, Juhász Ibolya, Vásárhelyi Csilla, Egri Csilla, Beöthy Edit) 1953 pont, testnevelő: Balogh Emma.

ÖTPRÓBA FIÚ EGYÉNI: Juhász Zoltán, Tatabánya, Mező I. ált. isk. testnevelő: Kuzma Ferencné.

ÖTPRÓBA LÁNY EGYÉNI: Kovács Judit, 458 pont, Debrecen, Nógrádi S. ált. isk. testnevelő: Balogh Emma.

TESTNEVELÉS TAGOZATOS OSZTÁLYOK:

ÖTPRÓBA FIÚCSAPAT: Budapest, Szárcsa utcai ált. isk. (Finta Zoltán, Dudás János, Havalda Péter, Timár Attila) 1066 pont, testnevelő:

ÖTPRÓBA LÁNYCSAPAT: Debrecen, Szoboszlói úti ált. isk. (Sósdi Zsuzsa, Duró Katalin, Hadházy Tímea, Németh Klára) 1183 pont, testnevelő: Gombos Antal.

ÚSZÁS

FIÚCSAPAT: Debrecen, Vénkerti ált. isk. (Takács Péter, Vass Tibor, Farkas József, Kiss Norbert, Angyai Attila) 78 pont, testnevelő: Harsányi Sándor.

LÁNYCSAPAT: Debrecen, Vénkerti ált. isk. (Bogdándy Erika, Fazekas Mónika, Pécsi Mónika, Nagy Emese, Nagy Brigitta, Gaska Judit) 81 pont, testnevelő: Harsányi Sándor.

FIÚ EGYÉNI, 50 m gyors: Nitsovits Tamás, Budapest, Bacsó B. utcai ált. isk. 0:26,3 testnevelő: Szilvási László.

FIÚ EGYÉNI, 50 m hát: Jankó Zoltán, Debrecen, Arany J. utcai ált. isk. 0:30,1 testnevelő: Tóth Józsefné.

LÁNY EGYÉNI, 50 m gyors: Cserna Enikő, Miskolc, 3. sz. ált. isk. 0:28,8 testnevelő: Szegedy Gyula.

LÁNY EGYÉNI, 50 m hát: Barta Mónika, Eger, 10. sz. ált. isk. 0:32,9 testnevelő: Rüll Csaba.

KAJAK-KENU

EK—1 FIÚ III—IV. KORCSOPORT, 500 m: Kiska József, Sajószöged, Petőfi S. Úcs. 3.22,1 edző: Suzi Imre, testnevelő: Horváth Ferencné.

TC—4 FIÚ 500 m: Tiszadob, Petőfi S. Úcs. (Szabó István, Oravecz Attila, Juhász László, Murvai József) 2.41,4 edző: dr. Kiss József, testnevelő: Bertalan Éva.

K—1 FIÚ 1000 m: Langer István, Budapest, Ú. Dózsa 4.18,6 edző: Soti István, testnevelő: Pakányi Pál.

C—1 FIÚ 1000 m: Takács Tibor, Budapest, Bp. Spartacus 4.49,5 edző: Rudai Róbert, testnevelő: Máté Zsuzsanna.

K—2 FIÚ IV. KORCSOPORT, 1000 m: Langer István—Bálint Tamás, Budapest, Ú. Dózsa 3.48,4 edző: Soti István, testnevelő: Pakányi Pál.

C—2 FIÚ 1000 m: Gál Zsolt—Mánfai Péter, Nagykanizsa, 4.09,3 edző: Farkas János, testnevelő: Gábriel Zsuzsanna.

MK—1 FIÚ 2000 m: Goda Attila, KSZVSE 10.10 edző: Nagy László, testnevelő: Pötity Sándor.

IC—4 FIÚ 2000 m: Budapest, Újpesti Dózsa (Bálint Péter, Nagy Gábor, Avar László, Lengyel Gábor) 12.00,7 edző: Hrazdil Vilmos, testnevelő: Pajzs Éva.

EK—1 LÁNY III—IV. KORCSOPORT, 500 m: Horváth Hajnalka, Nagykanizsa, Thúri Gy. Úcs. 3.25,0 edző: Héder István, testnevelő: Gábriel Zsuzsanna.

TC—4 LÁNY 500 m: Paks, Bezerédi Úcs. (Ház Zsuzsa, Nagy Matild, Híld Mária, Pajor Ildikó) 3.02,9 edző: Lacza György, testnevelő: Lacza György.

K—1 LÁNY IV KORCSOPORT 500 m: Fusch Tímea, Szolnok, 2.13,1 edző: Várkonyi Géza, testnevelő: Babos Gyuláné.

K—2 LÁNY IV. KORCSOPORT 500 m: Szórádi Mónika, Pásztor Ágnes, DVSI, 2.04,4 edző: Horgos Lajos, Taján Éva, testnevelő: dr. Rabál Jánosné.

MK—1 LÁNY 2000 m: Bíró Andrea, Olefin SC, 10.32 edző: Jancsár László, testnevelő: Fábián János.

TÁJÉKOZÓDÁSI FUTÁS

FIÚ 13. C.: Zagyi Róbert, Jászapáti ált. isk. 28,08 testnevelő: Kissné Kiss Mária.

LÁNY 13. C.: Frank Krisztina, Eger, 4. sz. ált. isk. 31,92 testnevelő: dr. Macskás Tiborné.

LABDARÚGÁS: Budapest, Gombos téri ált. isk. (Tímár Tibor, Márton Zoltán, Horváth Miklós, Pálházi József, Pandúr János, Juhász Zoltán, Tamás György, Vízi Miklós, Legáth Zoltán, Jakab Csaba, Diamont Zsolt, Czura László, Rusz Péter, Szabó László, Borsvári Ferenc, Halász Ferenc) testnevelő: Szekeres András.

KOSÁRLABDA

FIÚ: Baja, közp. ált. isk. (Gábor Csaba, Pálkerti Tamás, Haincz Lóránt, Villányi János, Rátvai Tamás, Dunai Zsolt, Palás Kornél, Pokker Zoltán, Ág Péter, Lieber Zsolt, Antal Gábor) testnevelő: Gortanecz Márta.

LÁNY: Szolnok, Mátyás király úti ált. isk. (Káplár Éva, Nagy Ildikó, Makai Mariann, Csák Magdolna, Selmeczi Ildikó, Molnár Katalin, Kuruc Anita, Vas Gabriella, Juhász Anita, Rontó Anikó, Olti Gabriella) Csibrán Ildikó testnevelő: Zsemberi Borbála.

KÉZILABDA

FIÚ: Veszprém, Báthori ált. isk. (Tanka Norbert, Horváth Tamás, Tölges András, Kalocsai Attila, Radovics Sándor, Mihalik Péter, Szépvölgyi János, Varga Sándor, Kárász Tamás, Horváth Péter, Perges Zsolt, Konta Balázs) testnevelő: Hidasi Ferenc.

LÁNY: Kiskunmajsai ált. isk. (Vass Éva, Kuklis Éva, Vass Ildikó, Bükki Tamara, Katona Erzsébet, Máté T. Andrea, Fürtös Nóra, Dávid Ildikó, Csendes Edit, Csábi Emília, Kovács Márta, Csontos Gabriella) testnevelő: Városi György.

RÖPLABDA

FIÚ: Budapest, Április 4. téri ált. isk. (Patalics János, Fazekas Zoltán, Berta Ferenc, Karmos Zoltán, Schilkvant Károly, Törőcsik Szilveszter, Farkas Mihály, Láng Csaba, Farkas Gábor, Teknős Attila) testnevelő: Clementis János.

LÁNY: Debrecen, Arany J. úti ált. isk. (Tuti Zsuzsa, Balázs Ildikó, Kiss Márta, Bordán Mónika, Juhász Judit, Éles Anikó, Madarász Csilla, Veréb Ágnes, Kovács Mária, Lévai Mónika, Béke Ilona, Hegedűs Szilvia) testnevelő: Szabó László.

TOLLASLABDA

FIÚ EGYÉNI: Gebhardt Tamás, Jászkarajenői ált. isk. testnevelő: Terjéki Péter.

LÁNY EGYÉNI: Florián Csilla, Debrecen, Fazekas M. ált. isk. testnevelő: Kónya Sándor.

TORNA

FIÚ CSAPAT: Debrecen, Vénkerti ált. isk. (Ladányi Zoltán, Kökényesi Ferenc, Takár Róbert, Csombor Tibor, Gál István, Onódi Zsolt) 141,95 pont, testnevelő: Lakatos István.

FIÚ EGYÉNI: Vígh Zoltán, Budapest, Mester utcai ált. isk. 57,70 testnevelő: Vígh Lászlóné.

LÁNY CSAPAT: Debrecen, Vénkerti ált. isk. (Bújdosó Andrea, Lázárovics Izabella, Kiss Erika, Tóth Judit, Körtvélyessi Anita, Magyar Ildikó) 141,15 pont, testnevelő: Szántó Tamásné.

LÁNY EGYÉNI: Polgári Zsuzsa, Budapest, Geisler Eta ált. isk. 56,45 pont, testnevelő: Mátrai Mátyásné, Nyolcas Péter.

TESTNEVELÉS TAGOZAT

FIÚ CSAPAT: Győr, Móra F. ált. isk. (Varga Zoltán, Csikár Péter, Csollány Szilveszter, Élő Róbert) 57,25 pont, testnevelő: Módi Sándor.

LÁNY CSAPAT: Veszprém, Kiss L. ált. isk. (Urbányi Henriett, Stadler Emese, Bartalfi Krisztina, Földi Katalin) 56,20 pont, testnevelő: Szalai Tamás.

Az eredményeket a központi versenyiroda jegyzőkönyve alapján közöljük.

KOSÁRCSATA. A BAJNOK SZOLNOK ÉS A BRONZÉRMES KECSKEMÉT ÖSSZECSAPÁSA IZGALMAS, FORDULATOS MÉRKÓZÉST HOZOTT. EKKOR, MÉG NEM DŐLT EL SEMMI...

„NEHÉZ A PÁLYA", PANASZKODTAK A TÁJFUTÓK. A CÉLBAÉRKEZÉS ÍGY MINDENKÉPPEN BOLDOG PILLANATNAK SZÁMÍTOTT, AMIT MÁR CSAK EGY JÓ EREDMÉNY TETT MÉG BOLDOGABBÁ

A KÉKMEZES KUNHEGYESI SZÉLSŐ ELHÚZ, A KAPOSVÁR ELLENI MÉRKŐZÉSEN

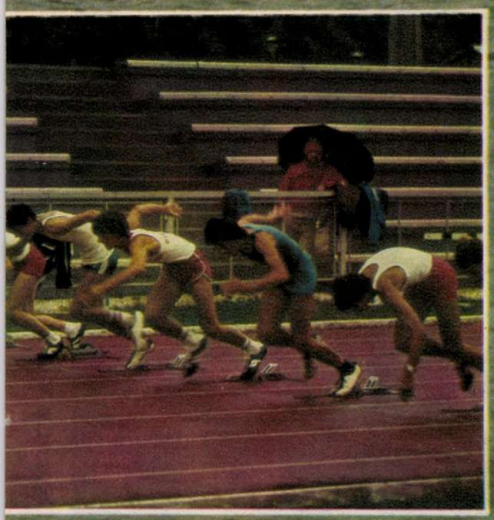

RAJTOL A HATVANMÉTERES SÍKFUTÁS MEZŐNYE

EDZŐI VIGASZ ENYHÍTI A „VESZTES" KESERŰSÉGÉT

FOTÓ: WAGNER MARGIT

GÁL ÉS MÁNFAI ÚTBAN A CÉL, S EGYBEN A BAJNOKI CÍM FELÉ

MARTINIQUE-IG SZÁLLT A HÍRÜK

VEZETI DÉVÉNYI TIBOR

„A LEHETETLEN KÉRDÉSEKRE AZONNAL VÁLASZOLUNK, DE A CSODÁKRA EGY-KÉT HETET VÁRNI KELL!"

Fenyő Miklós: „Gondolkodom és zenélek – tehát vagyok"

Már lassan két hónapja... Néhány méterre szerkesztőségünktől — a Pozsonyi úton — nagyon sok szemüveges, kockás zakós lány és fiú nézegetett fel Fenyő Miklós erkélyére. Mi az? Mi történt? Hihetetlen! Vagy talán mégis?!

Bizonyára nagyon sokan tudjátok, hogy a nyár legnagyobb pop-szenzációja a Hungária együttes feloszlása volt. Míg nem sikerült beszélni az érdekeltekkel, egy kis lelkiismeret-furdalást is éreztünk a három részre szakadt zenekar miatt. Ugyanis a múlt tanév utolsó Pop-klubjában helyt adtunk egy Hungária vitának, amelyben mindkét tábor — rajongók és ellenzők — elmondta a véleményét. Még a gondolat is távol állt tőlünk, hogy vitánkkal megsürgessük egy népszerű együttes megszünését. Sőt! A végén azt írtuk, hogy ismerve Fenyőéket, biztos kitalálnak valami újat, valami meghökkentőt! Hát ez sikerült.

A feloszlás konkrét oka, hogy a zenekar itthon hagyta egy háromnapos külföldi vendégszereplés alkalmával a — vezetőjét. A zenekarvezető ezután jogaival élve feloszlatta csapatát és megtiltotta a Hungária név használatát.

Szikora Robi kiválása után Fenyő Miklós távozása egy korszak végét jelenti nemcsak a zenekar életében, hanem a magyar popmuzsikában is. Keresgélni az okokat most nem érdemes. Vannak pletykák, találgatások, a vélt-valódi okokat illetően, de azt hiszem, ezt most már nem érdemes fejtegetni.

Fenyő új „show-csapat"-ot kíván maga köré gyűjteni fiatal, tehetséges muzsikusokból. Ezeket szeretné patronálni, és olyan színpadi produkciót összeállítani, amely még eddig nem volt. Először természetesen saját, önálló lemezét akarja elkészíteni és ennek zenei anyagát színpadra állítani. Mondanom sem kell, hogy mindezt a rock and roll zászlaja alatt.

A megmaradt tagok Kékesi Zoli vezetésével egy Dolly Roll nevű együttest alakítottak — és logikusan a népszerű énekesnőre, Dollyra építenek. Egyelőre nagy titkolódzás folyik ebben a táborban. Mindenesetre a stíluson ők sem akarnak változtatni, csak megpróbálnak valami újat hozni. Novai Gábor és a fiatal muzsikosok is most törik a fejüket, hogyan fogják majd ellensúlyozni az „ex-Hungária" egyéniségét.

A könnyűzenével foglalkozó intézményeket is érzékenyen érintette a Hungária szétválása. Üres stúdiónapok a rádióban, a televízióban, a hanglemezgyárban. Üres műsornapok az ORI naptárban, amelyeket most igyekszik kitölteni — a már harmadik ütőképes zenekarrész — az R-Go.

Szikora Robi, ha kárörvendő lenne, akkor most dörzsölné a tenyerét. Szerencsére tudja, hogy a Hungária megszűnése még nagyobb felelősséget jelent számára. Mivel most nagyobb esélye lett zenekarának foglalkoztatására, szerepeltetésére. Ha bírják ötlettel, leleménnyel, akkor biztos sikerül is, hisz oly nagy szükség van manapság a koncertdobogókon a dallamos muzsikára és a látványos showműsorokra.

Hogy a három zenekar közül melyik bírja jobban, melyik gárdát kedveli meg a közönség, az a jövő zenéje. Egy biztos: hogy mi akkor járnánk jól, ha a megszűnt egy helyett három jó együttesért is rajonghatnánk! Írjátok meg ha nincs igazam!

Már úton az R–Go

Dolly Roll

JÖN! JÖN! JÖN!

A PAJTÁS SLÁGERLISTA

Havonta egyszer slágerlistával bővül a Pop-klub. A TTT slágerlistájának sikerén felbuzdulva úgy gondoltuk, hogy a Magyar Rádióval közösen a Pajtás is bekapcsolódik ebbe a játékba. Először a hazai listák történetében egy napon láthatjátok, hallhatjátok és olvashatjátok a szavazataitok által összeállított tízes listát. Így azután ti is részesei lesztek a magyar „slágergyártásnak". A szavazatokat továbbra is a TTT címére kell beküldeni. A szavazók közötti minden hónapban kisorsolunk öt darab pop-tarisznyát. A tarisznyában lesznek lemezek, poszterek, autogramos fényképek zenekarokról, énekesek címei de még lemeztörlő is. Azt hiszem, ezért már érdemes lesz szavazni! A szavazólapot megtaláljátok a slágerlistás Pajtásban. Ezt kell kitölteni, ráragasztani egy levelezőlapra és beküldeni a Magyar Televízióhoz, a TTT címére. Minden hónap minden szavazója részt vesz az év végi sorsoláson. Az első díj egyhetes nyaralás kedvenc együttesed vagy énekesed társaságában.

Otthonról – haza...!

Abból a megdönthetetlen alapigazságból kiindulva, miszerint az iskola második otthonunk, javasolom:

1. Az iskolában is legyen megfelelő sarok, ahová megérkezéskor az ember bevághatja a táskáját.

2. A tanár bácsi ne zaklasson a tananyagra vonatkozó kérdéseivel, hanem temetkezzen az újságja mögé, esetleg aludjon egyet az iskolatévé előtt.

3. Az iskola biztosítsa a művelődéshez, szórakozáshoz való jogot. Ha például moziba akarunk menni a második otthonunkból, akkor a tanár néni nemhogy megakadályozná ezt, hanem még pénzt is adna a jegyre. Mindjárt jobban éreznénk az otthon melegét.

4. A tanári kar időről időre meglephetné a tanulóifjúságot cukrászati és édesipari termékekkel, hanglemezzel, kazettával, némi zsebpénzzel, stb. És gyengéden simogatva azt a szép és okos fejünket felébresztene, ha elkészült a tízórai, vagy az uzsonna.

5. Miután ilymódon első és második otthonunk tökéletesen egyforma lenne, teljesen felesleges iskolába járni.

Kovács Veranda 6. b.

Le a sablonokkal!

Igaz ugyan, hogy nem a ruha teszi az embert, de azért arról se feledkezzünk meg, hogy a ruha teszi az embert. Szeretném, ha az iskolai rendtartás tágabb teret biztosítana az egyéni alkotókészségnek az iskolaköpenyek területén!

Csipke Rozália előtornász

Menő menü

Hát tessék. A kép mindent elárul. Sajnos nálunk még mindig gyerekcipőben jár az iskolai étkeztetés. Hát csoda, ha ímmel-ámmal turkál az ételben az ember? Nem, nem csoda. A magam részéről ezennel síkra szállok. Egy pici törődéssel azért ennél kulturáltabb körülményeket is lehetne teremteni . . .!

Hasapufi Jeromos ínyenc

A könyv a legjobb barát!

Indítványozom, hogy ezentúl a felelésnél lehessen használni a könyvet és a jegyzeteket. És csak az kapjon rossz osztályzatot, aki harmadik kísérletre sem találja el, hogy melyik tankönyvben található a kérdéses témakör . . .!

Suhantz Jenő
túlkoros

Jól van ez így...?!

Értetlenül állok a tanári kar önkénye előtt, amely szigorúan tiltja a súgást. Holott túl azon, hogy a felelőt igen nagyfokú összpontosításra kényszeríti a hangtalanul mozgó ajkakról való olvasás, nagymértékben elősegíti, hogy odafigyeljünk egymásra, barátságokat szilárdít meg, kollektívákat kapcsol össze.

És persze bevezethet a színházi életbe is. A súgó utánpótlás kinevelése sem lenne Csáky szalmája többé . . .!

Rozsomák Vince
nótafa

FAJIÉLSÁG

Szeles ötlet

Igazán nem akarok a fellegekben járni, csak azt szeretném, ha az osztálykirándulások valamivel színesebbek lennének. Barkács szakkörünk nevében a képen látható egyszerű, ám mégis érdekes megoldást javasolom. Már a gondolat is bizsergető, hogy a szél által messzire elfújt osztálytársaink mennyi mindent mesélhetnének a világ legtávolabbi zugaiból...

Fantasz Tinka
légszomjas

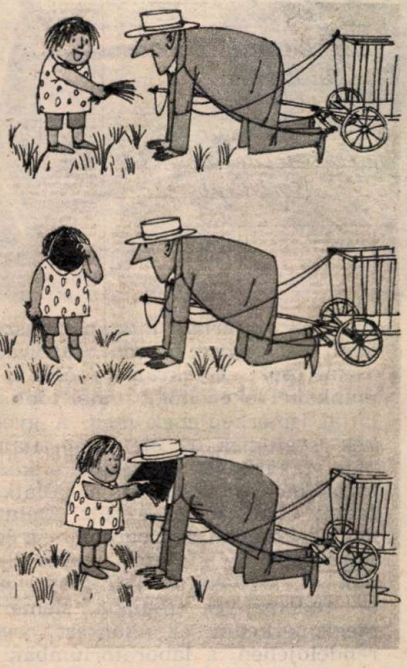

Szemléltető oktatás

Sohasem tudtam megérteni a növényevő állatok ízlését. Remélem az iskolában akad majd olyan odaadó, magasfokú hivatástudattal rendelkező pedagógus, aki kézzelfoghatóan elmagyarázza ezt a különös jelenséget.

Hüvelyk Mátyás
elsős

Kikapcsolódás kell nekünk...!

A nagyszünetben pedig legyen revüműsor! Mert igaz ugyan, hogy egymás hajának cibálása, egymás felpofozása, vagy lekvárral történő bedörzsölése ideig-óráig szórakoztatja a tanulásban megfáradt elmét, azért a változatosság nem árt. Bezzeg a Tirannosaurus utcai iskolában már rájöttek erre. A képen Zuzmós Johanna történelemtanárnő egymással táncol...

Fényképezte: Balh Éva

Megyei körkép

Több megyei laptól rendszeresen érkeznek szerkesztőségünkbe hírek kiemelkedő eseményekről. Legutóbb az egri Népújság, a Dunántúli Napló, és a Pest Megyei Hírlap munkatársaitól kaptunk tudósítást.

Úttörőbolt Egerben

A patakpartra és a strandra néző kettős bejárati ajtó fogantyúit szinte egymás kezébe adják a vásárlók. Nem is csoda, hiszen gazdag a kínálat; a turisztikai és a sportfelszerelésekből, különféle hazai és külföldi melegítők között gyermekek és felnőttek egyaránt válogathatnak. Nem hiányoznak a polcokról a kisdobosoknak, az úttörőknek és az ifjúgárdistáknak való kifejezetten csinos egyenruhák sem. Igencsak kedvelik a diákok a matricás pólóingeket. Az eladók bármikor tudnak kínálni az érdeklődőknek kempingezéshez szükséges cikkeket, de jelvényeket, hanglemezeket is.

Egészen komoly szerszámokat, kulcssorozatokat találhatnak a fúrni-faragni szeretők a legkülönfélébb barkácskészletekben. De vannak itt több ezer forint értékű gépek is — elsősorban azoknak, akik talán egy életre elkötelezték magukat az ezermesterkedéssel.

Barkácsműhely és kölcsönzőbolt megnyitását tervezik, ehhez támogatást ígért a KISZ Heves megyei Bizottsága.

Lengőtenisz-ütögető

Tudod-e, hol van Pálfája?
S ismered-e, mit rejt ez a szó?
Nem kell félni, nem újabb fejtörővel akarjuk nehezíteni kérdésekkel amúgy is tele fejeteket, hát elárúljuk: Pálfája egy nagykőrösi park (olyasmi, mint a budapestieknek a Városliget). A parkot a helybéli felnőttek (azaz: a városi tanács vezetése) építette — diákoknak.

Ki is használják városligetüket a nagykőrösiek: nyaranta a táborozások, így őszidőben az iskola utáni, hétvégi pihenő színhelye a környék. Kiváló a terep az úttörő akadályversenyek lebonyolítására, s persze játékra is.

Ottjártunkkor megtudtuk: a legkedveltebb játék errefelé a lengőtenisz: kicsik és nagyok egyaránt szívesen fogják kézbe a szép fehér sport kicsinyített másának ütőjét. Gyorsan készítettünk egy képet, hogy másutt is lássák, hogy is néz ki ez a játék. S akit még továbbra is érdekel a dolog, az jöjjön el Pálfájára, próbálja ki személyesen a nagykőrösi gyerekek kedvenc időtöltését.

Hétvégi állatkert-iskola

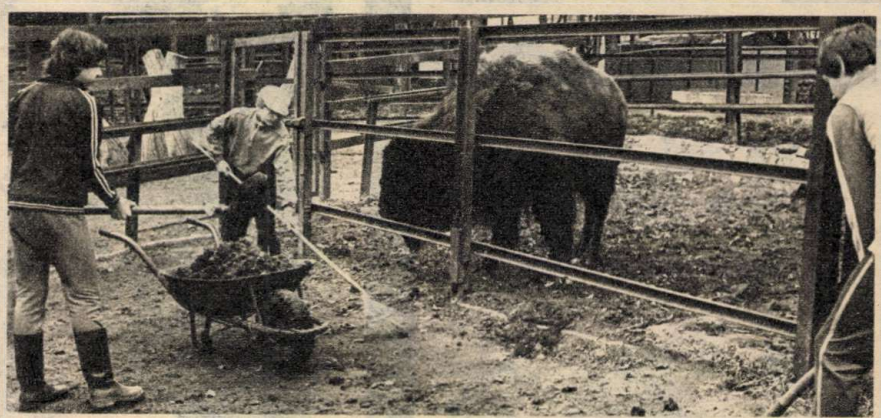

Különös iskola működik Pécsen, a Mecseki Kultúrpark állatkertjében, olyan 12—18 éves fiatalok számára, akik szeretik az állatokat, és vállalják a meglehetősen nehéz fizikai munkát.

Három évvel ezelőtt már bentlakásos lett a nyári iskola. Kollégiumban, tanári felügyelet mellett (250 forint térítési díj ellenében) töltötték el a gyerekek tíz napot az állatkertben. Egy tévé-közvetítés olyan nagy reklámot jelentett az iskolának, hogy minden külön hirdetés nélkül már az idei nyárra is betelt a létszám: két csoportban 72 általános- és középiskolás tanuló jött Pécsre az ország minden részéből.

Március elejétől kezdve a hét végén is kinyit az iskola. Szombaton jönnek többen — negyvenen, ötvenen —, vasárnap húszan, huszonöten, többnyire hetedik, nyolcadik osztályosok. Gyakran cserélik is a munkahelyeket, hogy minél több állattal ismerkedjenek meg. A gyerekek segítenek az etetésben, itatásban, takarításban. Ebédet a közeli turistaházban vehetnek az állatkert felnőtt dolgozóival együtt. Délután négyig kötetlen a program — a legügyesebbek jutalmul lovagolhatnak —, s ilyenkor nyílik lehetőség a tudományos munka elemeivel megismerkedni az állatkert orvosi rendelőjében, a laboratóriumban. A nagyobb fiúk és lányok felügyeletet is adhatnak: kalauzolják az érdeklődőket, figyelmeztetik a fegyelmezetlen látogatókat.

Leveleznénk! Válaszolj!

HATODIKOSOK LEVELÉT VÁRJUK: KISS ÁGNES, Nagyatád, Damjanich u. 15/b. — 7500; BÖDŐCS KATALIN, Káld, Rákóczi u. 11. — 9673 (őrsvezető; matricát, naptárt gyűjt); RÓZSA PIROSKA, Szob, Árpád út 19. — 2628 (szeret kirándulni); NÉMETH ÉVA, Káld, Dózsa Gy. u. 11. — 9673; BOROZNAKI GABRIELLA, Szentlőrinckáta, Dózsa út 2. — 2255; KABAI TÜNDE, Berekfürdő, Kossuth u. 20. — 5309; KOVÁCS IRÉN, Dédestapolcsány, Felszabadítók út 9. — 3643 (képeslapot, naptárt, szalvétát gyűjt); LAKATOS GABRIELLA, Zalaegerszeg, Pesti B. u. 2. — 8900 (képeslapot, kártyanaptárt, szalvétát

levélbontó

Mit üzen a Pajtás?

Lapunk a nyári szünetben nem jelent meg, ezért egy-két válasszal csak most jelentkezünk. Reméljük, azért nem késtünk le semmiről!

AZ ÖNVÉDELMI SPORTOKNAK nagy a divatjuk napjainkban: fegyelemre, kitartásra, küzdeni tudásra nevelnek, növelik a koncentráló készséget. Karate- vagy kung-fu klubot keres Balogh Sándor (Dunaújváros, Vörösmarty u. — 2400) és Kormány Zoltán (Budapest, Vörösvári u. 41. — 1035) is. A klubokról a városi vagy kerületi sporthivatalok tudnak részletes felvilágosítást adni, keressétek meg ezeket a szerveket.

„TANÁCSTALAN VAGYOK" jeligéjű olvasónk a lakberendezők, a kirakatrendezők munkája, pályája felől érdeklődik. Lakberendezőket az Iparművészeti Főiskolán képeznek, bár évente csak nagyon keveset tudnak felvenni. Épp ezért, aki lakberendező szeretne lenni, jó ha már most elkezdi csiszolgatni rajztudását, művészeti ismereteit. A kirakatrendezőknek viszont nem kell főiskolát végezniük, szakközépiskolában kapják meg a képesítésüket. Cím: Budapest, VII. Damjanich u. 4. telefonszám: 426-960.

BÖLCSŐDÉBEN szeretne dolgozni Urbán Ilona (Bugac, Felsőmonostor 325. Pf. 1099. — 6114), de nem tudja, ehhez milyen iskolát kell végeznie. Azt tanácsoljuk, a nyolcadik után óvónőképző szakközépiskolába add be felvételi lapodat.

PATTANÁSOK, SZEMÖLCSÖK kezelésére rendkivül sokan kérnek tanácsot. A legfontosabb tanácsokat kozmetikus-bőrgyógyász adhatja. Mindenesetre a pattanások megelőzhetők, ha étrendeteket fűszermentessé, zsírmentessé teszitek. Nem ajánlatos a pattanások elkaparása, hiszen helyükön csúf sebhelyek maradnak. Az illatszerboltokban kapható néhány olyan készítmény, amely hosszú időn keresztül, rendszeresen alkalmazva eltüntetheti a pattanásokat, de használhat a kvarcolás, a napozás is. Persze, ezek a módszerek nem eléggé meggyőzőek, legyen az első szó a szakemberé.

A TESTNEVELÉST nagyon szereti Gallai Mónika (Székesfehérvár, József A. u. 35. — 8000), s olyan gimnáziumot keres Budapesten, ahol az átlagosnál jóval többet foglalkozhatna a sporttal. Javasolhatjuk a Kaffka Margit Gimnáziumot, melynek van testnevelés tagozata. Az iskola címe: Budapest XI., Villányi u. 5—7. Azt kérdezed még, milyen a tornával, a sporttal kapcsolatos pályát választhatnál magadnak az érettségi után. A testnevelési főiskolán szerzett diplomával edző, testnevelő tanár lehetsz.

gyűjt); SZALONTAI OTTÓ, Kárpát-Ukrajna, Berehovó Munkácsi u. 139. 295510 Szovjetunió; GÁL MÓNIKA, Tápiószőlős, Felszabadulás u. 98. — 2769 (bélyeget, képeslapot gyűjt, szereti a jó könyveket, lemezeket); CSONKA ERIKA, Seregélyes, Selymes út 59. — 8111 (képeslapot, színészképeket gyűjt); PAZSITKA CSILLA Kunbaracs, Csanada 66. — 6043; SINKÓ EDINA, Sződliget, Vasúti fasor 26. — 2133 (fiúkkal levelezne); NYÁRI TÜNDE, Fót, Mária u. 17. — 2151 (fiúkkal levelezne); HORVÁTH TÜNDE, Nádudvar, Hold u. 38/a. — 4181 (matricát gyűjt; szeret kirándulni).

Nyelvöltögető

Meg fogsz lepődni, de mi komolyan gondoljuk: ez lesz a címe új, következő számunkban induló sorozatunknak. Mi nem szégyelljük, de egy-két dologra biztosan nyelvet fogunk ölteni s még azt is reméljük: meg is sértődsz majd. Persze csak egy icipicit, mondjuk épp annyira, hogy következő leveledben már nem követed el azokat a nyelvtani-, nyelvhelyességi hibákat, amelyekre . . . – „nyelvöltögetünk".

Kezdjük az elején: a levéllel, azaz a borítékkal. „Mutasd meg borítékodat, én megmondom, ki vagy!" Te, például, aki rendre elhagyod a borítékról a bélyeget, egy kicsit feledékeny. Avagy spórolós. Pedig a címzett megtisztelése az is, hogy fölragasszuk a bélyeget. No meg, hogy illően címezzük meg a borítékot. Azt, hogy a feladó neve és címe hiányzik, már-már megszoktuk. De hogy még a címzett se szerepeljen egy levélben, az máig csodálkozással tölt el bennünket (Kivált, hogy a posta jóvoltából, még így is megérkezik néhány hiányosan címzett levél.) Szóval, te, aki ceruzával és filccel, zölddel és pirossal firkálod összse (cím helyett) a borítékot, azt hiszem, magad is ilyen vagy: kicsit felületes, kicsit rendetlen. No és hiányzik belőled a tiszteletadás képessége is. Nem a másikkal: önmagad örömével szemben.

Nyelvöltögetésünket legközelebb folytatjuk.

Akkor belelapozunk a levelekbe.

A hét vicce

– Hogy a szabadidőmet mire fordítom? Még nem mondtam? Csillagász szakkörre is járok, hegedűórákat is veszek, ezen kívül őrsvezető vagyok és faliújság felelős is.

VÁR A VIV !

A VILLANYSZERELŐIPARI VÁLLALAT (1075 Budapest, VII., Síp u. 23.) az ország egyik legnagyobb villamosprofilú szerelőipari vállalata. Tevékenységi körébe tartozik az épület és kábelszerelés, térvilágítás, légvezetékek és transzformátorállomások kivitelezése, daruk szerelése, villanyszerelőipari berendezések, felszerelések és szerelvények előregyártása, továbbá villamos automatika-berendezések üzembe helyezése és karbantartása.

Vállalatunknak három szerelőipari üzeme működik az ország területén. A bicskei Előszerelő Uzem 1, 10 és 20 kV-os lemezházas elosztó- és kapcsolóberendezéseket, valamint 250, 400 és 630 A-es öntött alumíniumházas elosztó- és kapcsolóberendezéseket gyárt, amelyek öntését is itt végzik.

BEISKOLÁZÁS:

Általános iskolát végzett fiúkat beiskolázunk a következőkben felsorolt szakmunkásképző intézetekbe és szamákba:

24. sz. Ipari Szakmunkásképző Intézet
1044 Budapest, Megyeri út 45.
épületvillamossági szerelő
villamoshálózat-szerelő

39. sz. Ipari Szakmunkásképző Intézet
1118 Budapest, Beregszász út 70.
épületvillamossági szerelő
villamoshálózat-szerelő

101. sz. Ipari Szakmunkásképző Intézet
3501 Miskolc, Ifjúság u. 16–20.
épületvillamossági szerelő
erősáramú berendezésszerelő
villamoshálózat-szerelő

102. sz. Ipari Szakmunkásképző Intézet
3600 Ózd, Bolyki főút 1.
épületvillamossági szerelő

127. sz. Ipari Szakmunkásképző Intézet
4001 Debrecen, Burgundia u. 1.
épületvillamossági szerelő

314. sz. Ipari Szakmunkásképző Intézet
2800 Tatabánya, Sárberek
erősáramú berendezésszerelő
vas- és fémszerkezeti lakatos

Erősáramú berendezésszerelőnek lányokat is beiskolázunk. A tatabányai intézetbe felvett tanulóink Bicskén korszerű, minden igényt kielégítő tanműhelyünkben vesznek részt gyakorlati képzésben.

316. sz. Ipari Szakmunkásképző Intézet
2400 Dunaújváros, Vasmű tér 3.
épületvillamossági szerelő
erősáramú berendezésszerelő

320. sz. Ipari Szakmunkásképző Intézet
8000 Székesfehérvár, Népköztársaság út 35.
épületvillamossági szerelő

401. sz. Ipari Szakmunkásképző Intézet
9002 Győr, Kossuth Lajos u. 7.
épületvillamossági szerelő
villamoshálózat-szerelő

500. sz. Ipari Szakmunkásképző Intézet
7623 Pécs, Rét u. 41.
épületvillamossági szerelő

623. sz. Ipari Szakmunkásképző Intézet
6000 Kecskemét, Bethlen krt. 15.

A szakmunkásképző intézetekben a képzés időtartama 3 év. Felvételi vizsga nincs, de a jelentkezők matematika, fizika átlageredménye legalább közepes kell, hogy legyen.

Társadalmi ösztöndíj.

Társadalmi-tanulmányi szerződéskötés esetén a tanulmányi ösztöndíjon felül tanulóink részére havi 250,– Ft társadalmi ösztöndíjat fizetünk ki, a tanulmányi eredménytől és évfolyamtól függetlenül.

Kedvezményes étkeztetés:

Az elméleti és gyakorlati oktatási napokon egységesen, adagonként 3,– Ft térítés ellenében meleg ebédet biztosítunk. Munkahelyeinken, ha nincs mód meleg ebéd befizetésére, hideg ebéd térítés címén napi 20,– Ft-ot fizetünk.

Tanulóotthoni ellátás:

Vidéki lakhelyű tanulók részére 120,– Ft-os térítési díj ellenében tanulóotthoni elhelyezést biztosítunk. Az ellátás tartalmazza a reggelit, a vacsorát és a vasárnapi teljes étkezést is. Tanulóinkat évente 1–2 napos tanulmányi üzemlátogatásra visszük. A szakmunkásvizsgát megelőzően végzős tanulóinknak egy-egy hetes felkészítő tábort tartunk balatonakarattyai üdülőnkben. A kirándulások és a felkészítő táborok költségeit egészében vállalatunk fedezi. A szakmunkástanuló éveket a törzsgárdatagság elismerésénél teljes egészében figyelembe vesszük.

Pályakezdési támogatás:

A vállalatunknál első munkaviszonyt létesítő fiatal szakmunkásokat belépéskor 2000,– Ft pályakezdési támogatásban részesítjük. Villanyszerelő szakmunkásaink havi átlagkeresete eléri az 5500–7000,– Ft közötti összeget.

Továbbképzési lehetőségek – perspektíva:

A vállalat támogatja és a vonatkozó rendeletek szerint kedvezményekkel segíti fiatal munkatársaink továbbképzési elképzeléseit. A legeredményesebben dolgozó fiatalokat vezetőszerelő képző tanfolyamra iskolázzuk be, melynek elvégzése után több munkacsoport, brigád irányítására kapnak megbízást.

Jelentkezni lehet:

VILLANYSZERELŐIPARI VÁLLALAT
1075 Budapest, Síp u. 23. sz.
oktatási osztály
Telefon: 221-039
221-818/188, 205, 290 melléken,

valamint az előbbiekben felsorolt szakmunkásképző intézeteknél. Ez esetben kérjük felírni a jelentkezési lapra a „VIV előjegyzéssel" szöveget.

HASZNOS KÖNYVEK DIÁKOKNAK

... pld. Szergej Alekszejev:
KIS TÖRTÉNETEK NAGY IDŐKRŐL — — 88,— Ft
... pld. Balázs Dénes: A SIVATAGOK VILÁGA — 84,— Ft
... pld. Vera Csaplina: NÉGYLÁBÚ BARATAINK 26,— Ft
... pld. Csukás István:
CSICSÓKA ÉS A MOSZKITÓK
Sajdik Ferenc rajzaival — — — — — — — 20,— Ft
... pld. Gerald Durrel:
VADÁLLATOK BOLONDJA — — — — — 22,— Ft
... pld. Földes Anna: ÍGY ÉLT JÁSZAI MARI
Így élt .... sorozat — — — — — — — — — 19,— Ft
... pld. GÖRÖG REGÉK
Trencsényi-Waldapfel Imre feldolgozása — 34,— Ft
... pld. Greguss Ferenc:
ELEVEN TALÁLMÁNYOK — — — — — — 48,— Ft
... pld. Hegedűs Géza: AZ ÍRNOK ÉS A FÁRAÓ 29,— Ft
... pld. Karácsonyi Rezső: EGY A VALÓSÁG,
S EZER A RUHÁJA I.
Olvasókönyv az általános iskolai fizikához 35,— Ft
... pld. Lev Kasszil: SVAMBRÁNIA NAGY TITKA 25,— Ft
... pld. Kertész Erzsébet: TELEKI BLANKA
Csíkos könyvek sorozat — — — — — — — 29,— Ft
... pld. D. Major Klára:
TEGNAPRÓL HOLNAPRA — — — — — — 39,— Ft
... pld. Mészáros István: MIÓTA VAN ISKOLA? 34,— Ft
... pld. B. Orlowski—Z.Przyrowski:
TALÁLMÁNYOK KÖNYVE — — — — — — 60,— Ft
... pld. PÁN PÉTER
J. M. Barrie meséi nyomán feldolgozta
Tótfalusi István. Würtz Ádám rajzaival — 88,— Ft
... pld. Arthur Ransome: GALAMBPOSTA — — — 38,— Ft
... pld. ROSKAD A KORMOS HÓ
Elbeszélések a természetről — — — — — 15,— Ft
... pld. Ladislav Svihran:
HALLGATAG BARÁTAINK
Történetek feltalálókról — — — — — — — 54,— Ft
... pd. Szabó Magda: SZÜLETÉSNAP
Pöttyös könyvek sorozat — — — — — — — 24,—Ft

FÓKUSZ

... pld. L. L. Szikoruk:
MIÉRT SZÁLL A LÉGGÖMB?
Játék a fizikával — — — — — — — — — — 49,— Ft
... pld. Szombathy Viktor:
CSIRREGI-CSERREGI ORSZÁG — — — — 23,— Ft
... pld. Tőke Péter: A NYEVIGÁK
Fantasztikus elbeszélések.
Delfin könyvek sorozat — — — — — — — 15,— Ft
... pld. Jules Verne:
HÓDÍTÓ ROBUR — A VILÁG URA — — — 40,— Ft
... pld. Jules Verne: SZTROGOF MIHÁLY — — — 32,— Ft
... pld. Vázsonyi Endre:
FORTÉLYOS MESTER KIRÁLYSÁGA — — 63,— Ft

A felsorolt kötetek egyenként is megrendelhetők a kitöltött, kivágott és címünkre borítékban beküldött hirdetés alapján. Postán utánvéttel szállítunk, a portóköltséget felszámítjuk. Tekintettel a korlátozott példányszámokra, a rendeléseket beérkezésük sorrendjében teljesítjük.

Címünk: ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT
Móricz Zsigmond Könyvesboltja
1052 Budapest V., Deák Ferenc utca 15.
Telefon: 172-020

A megrendelő neve: .....

Lakáscím (irányítószámmal): .....

.....

.....
aláírása

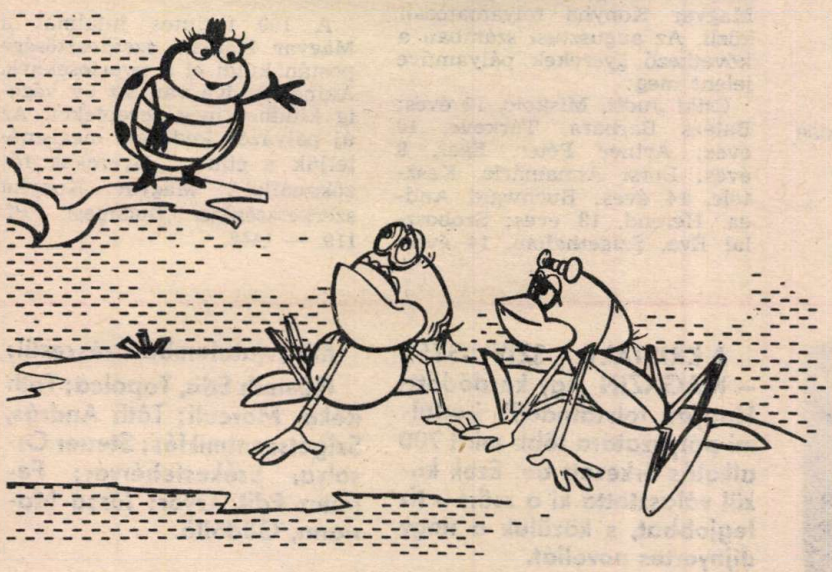

Rendezte: Szabó Szabolcs
Haui József
Szombati-Szabó Csaba
Vízipók hangja: Pathó István
Keresztespók hangja:
Harkányi Endre
Csigák hangjai:
Géczi Dorottya
Felföldi Anikó
Telessy Györgyi

MOKÉP

Készült a TV Ifjúsági és Oktatási Főosztálya sorozata alapján a MOKÉP megbízásából a Pannónia Rajz- és Animációs Stúdió Kecskeméti Műtermében.

Bemutató: szeptember 8.

Vízipók-csodapók

Színes magyar rajzfilm a mozik műsorán

HIRDETÉS

PÁLYÁZATOK-NYERTESEK

A BARANGOLÓ MAGAZIN REJTVÉNYPARÁDÉJÁNAK valamennyi rejtvényét helyesen fejtették meg, ezért részt vesznek szeptember 5—10-e között az ősemberkori táborozáson:

Fendrik Zsolt, Zalaegerszeg; Mustos Zsolt, Ózd; Gál László és Szilvia, Bp. XVIII.; Hortobágyi Katalin, Gyöngyös; Szöllősi Mónika, Dombóvár; Hódosi Gabriella, Siklós; Simon Éva Noémi, Bp. XV.; Balogh Eszter, Bp. VII.; Majzik Andrea, Szeged; Simon Ibolya, Szigetvár; Dombai Tünde, Kecskemét.

A győzteseket a táborozással kapcsolatos tudnivalókról levélben tájékoztatjuk.

500 forintos Centrum vásárlási utalványt kapnak:

Mustos Erzsébet és Mustos Andrea, Ózd; Mocsári Andrea, Szeghalom; Kiss Edit, Nádudvar.

Magyar Konyha
gasztronomiai magazin

A Magyar Konyha és a Pajtás közösen meghirdetett pályázatára eddig több száz levél érkezett. A legjobb recepteket a Magyar Konyha folyamatosan közli. Az augusztusi számban a következő gyerekek pályaműve jelent meg:

Csiki Judit, Miskolc, 12 éves; Balázs Barbara, Túrkeve, 10 éves; Artner Péter, Eger, 8 éves; Borsi Annamária, Kesztölc, 14 éves; Buchwald Andrea, Herend, 13 éves; Szoboszlai Éva, Szigethalom, 14 éves; Vass Judit, Debrecen, 13 éves; Nyerges Ildikó, Szeged, 14 éves; Simonics Eszter, Budapest, 11 éves.

A 100 forintos jutalmat a Magyar Konyha szerkesztősége postán küldi el a nyerteseknek. Akinek kedve van, az év végéig küldhet még recepteket. Az új pályázók kedvéért megismételjük a címet: „Gyerekek főzőkanállal", Magyar Konyha szerkesztősége, Budapest, Pf. 119. — 1442.

A KRISTÁLY — SZÍVÜGYEK — MAGAZIN „Így kezdődött! Hogyan folytatnád?" irodalmi pályázatára több mint 700 alkotás érkezett be. Ezek közül választotta ki a zsüri a tíz legjobbat, s közülük a négy díjnyertes novellát.

Az I. díjat a zsüri nem adta ki.

II. díjat nyert megosztva: Várnai Júlia, Székesfehérvár és Szamkó Mónika, Fót;

III. díjat: Sztipán Orsolya, Dunaújváros;

IV. díj: Krám Lehel, Szentes.

Könyvjutalomban részesül:

Németh Edit, Tapolca; Tóth Réka, Marcali; Tóth András, Szigetszentmiklós; Steuer Orsolya, Székesfehérvár; Ferencz Edit, Győr; Józsa Mariann, Gödöllő.

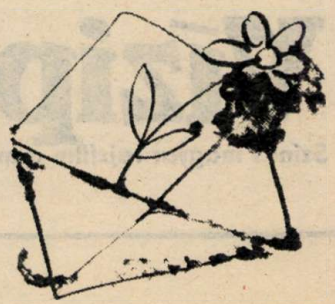

A LŐRINCI FONÓ

vár benneteket, nyolcadik osztályos és általános iskolát végzett LÁNYOK és FIÚK!

Az 1983/84-es tanévre a következő szakmákra iskolázunk be általános iskolát végzett, egészséges 14—15 éves lányokat és fiúkat.

Lányokat fonó, fiúkat textilgépszerelő, villanyszerelő, lakatos szakmákra szerződtetünk szakmunkástanulónak.

Felvételi vizsga nincs.

A tanulóidő: 3 év.

A tanulóidő alatt jól képzett nevelők, tanárok és gyakorlati oktatók a szakmát megszerető, szorgalmas tanulóknak a sikeres vizsga letételéhez segítséget nyújtanak.

Juttatásaink:

A fonó szakmunkástanulók részére:
teljes ellátás (napi háromszori étkezés) napi 5,— Ft térítésért.

Kivétel nélkül ingyenes a három tanév teljes idejére:
— kollégiumi elhelyezés;
— tankönyvek, tanszerek;
— munkaruha.

Ezenkívül megilleti a tanulót:

— tanulmányi ösztöndíj (tanulmányi eredménytől függően) 350—720 Ft-ig, valamint szoc. ösztöndíj, havi 500,— Ft függetlenül a tanulmányi eredménytől!

A többi szakmunkástanuló részére:
— ösztöndíj 500,— Ft;
— kollégiumi elhelyezés;
— napi 3,— Ft-ért biztosítunk ebédet (az iskolai napokon az iskolában, üzemi gyakorlat idején gyárunkban).

A harmadik évben a fiúk és lányok részére jó rendű tanulmányi eredmény elérése esetén 90%-os teljesítménytérítést fizetünk!

A kereseti lehetőség a szakmunkásvizsga letétele után a fonószakmában 3200—5500 Ft-ig, a többi szakmában bérbesorolási kategóriától függően alakul.

— Kérésre részletes tájékoztatónkat postafordultával megküldjük.

Ha úgy határozol, hogy hozzánk jössz szakmunkástanulónak, akkor a „továbbtanulási jelentkezési lapra" kérjük írd rá, hogy FONÓ, TEXTILGÉPSZERELŐ, VILLANYSZERELŐ vagy LAKATOS szakmára jelentkezel a PFV Lőrinci Gyárba.

A jelentkezési lapodat a PFV Lőrinci Gyár személyzeti és oktatási osztálya, Budapest, XVIII., (1183), Gyömrői út 85/91. címre kell küldeni.

FIATALOK, TANULJATOK TOVÁBB!

Érdekes, változatos szakmákat ajánlunk az általános iskolát végzettek figyelmébe. A Chinoin közössége kiváló szakmunkásokat nevelt, ez a biztosítéka gyárunk jó hírnevének, itthon és külföldön egyaránt.

Vegyianyaggyártó (gyógyszergyártó), vas- és fémszerkezeti lakatos, géplakatos, hegesztő, villamoshálózat-szerelő, esztergályos, csőhálózatszerelő szakmunkástanulónak fiúk jelentkezhetnek.

Lányokat vegyianyaggyártó (gyógyszergyártó) tanulónak veszünk fel.

A vegyianyaggyártó (gyógyszergyártó) tanulókat korszerű tanlaboratóriumban, gyógyszeripari tanműhelyben képezzük.

Vállalati ösztöndíjat adunk.

Érdeklődni és jelentkezni lehet:
CHINOIN GYÓGYSZERGYÁR oktatási osztály
Budapest IV., Tó u. 1—5.
Telefon: 690-900/531-es mellék és
CHINOIN NAGYTÉTÉNYI GYÁREGYSÉG
személyzeti osztály
Budapest XXII. (Nagytétény), Bányalég u. 2.
Írásbeli jelentkezés: Budapest, Pf. 49. — 1780

PÁLYAVÁLASZTÓK FIGYELEM!

Jelentkezzetek PAPÍRIPARI szakmunkástanulónak!
A gondolatok rögzítése ősi igény. Az ősember a barlang falára festett. Az ókoriak a kőtáblát és a papíruszt használták.
A legidőtállóbb a PAPÍR.
Több ezer év alatt nélkülözhetetlen lett, nem tudta semmilyen más anyag pótolni a kultúra terjesztésében, az emberi tudomány rögzítésében elfoglalt helyét. Felhasználási területei a csomagolás technikában és az egészségügyi felhasználásban rohamosan bővülnek.

FIATALOK!!!
CELLULÓZ- ÉS PAPÍRGYÁRTÓ, valamint
PAPÍRFELDOLGOZÓ
SZAKMUNKÁSKÉPZÉS INDUL CSEPELEN
Gyertek papíripari tanulónak. Legyetek a „FEHÉR MÍVESSÉG" mesterei.
Biztos jövő, jelentős kedvezmények a tanulás idejére.
Képzési idő: 3 év.
Az elméleti oktatás helye: az 50. sz. Ipari Szakmunkásképző Intézet
(Csepel, Bajáki F. u.)
A gyakorlati oktatás helye: a Csepeli Papírgyár.
A képzés ideje alatt tanulóinknak az alábbi kedvezményt adjuk:
— tanulmányi eredeménytől függő társadalmi ösztöndíj: 250—500 Ft, és tanulmányi ösztöndíj 130—600 Ft;
— térítésmentes ebéd;
— teljes tanfelszerelés és ruházat;
— ingyenes kirándulásokat szervezünk;
— kéthetes ingyenes üdülés a Balatonnál;
— tanulmányi eredménytől függően minden sikeresen befejezett tanév végén 100—2500 Ft jutalmat fizetünk;
— ifjúsági klub, könyvtár;
— sportolási lehetőségek, strand és sportlétesítmények a gyár közelében.
Bővebb felvilágosítást ad a Csepeli Papírgyár személyzeti osztálya
1751 Budapest, XXI., Duna u. 42.
Telefon: 279-620/301, 535, 518 mellék.

HIRDETÉS

TÖPRENGŐ

NYÁR VÉGI REJTVÉNYTURMIX

Rovatunkat úgy állítottuk össze, hogy még tükröződik benne a nyár hangulata, de már megjelenik a tanulás is.

A rejtvények megfejtését lehetőleg postai levelezőlapon küldd be. Ha csak kettőt tudsz megfejteni – és azok jók –, már részt vehetsz a heti jutalomsorsoláson. Beküldési határidő: szeptember 12. (Címünk: Budapest, Jászai Mari tér 5. – 1397.) A borítékra vagy levelezőlapra írd rá: „TÖPRENGŐ".

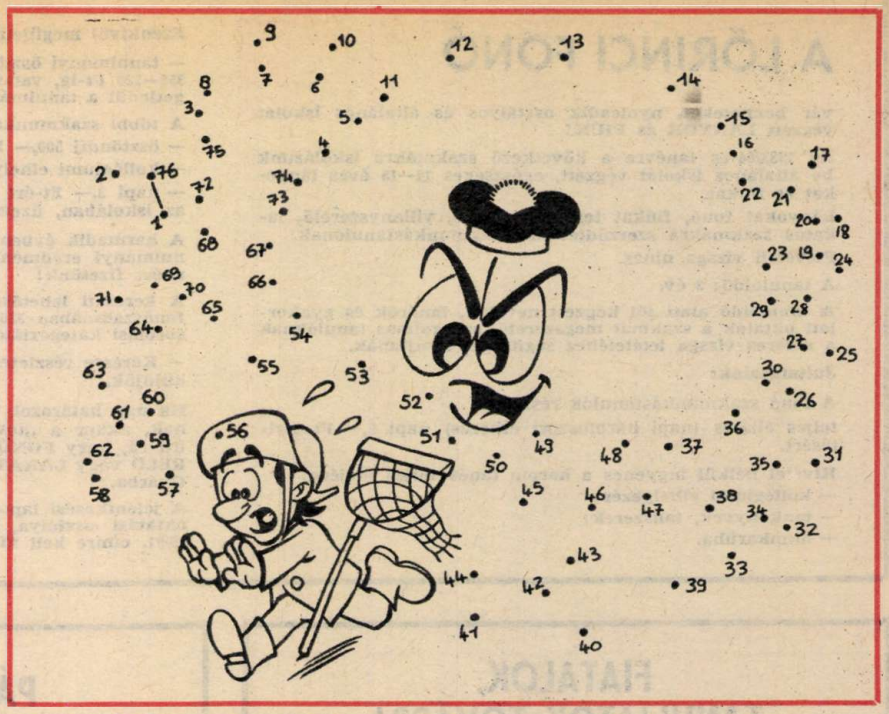

SEGÍTSÉG! Ez a fiú a szünidő egyik napján békésen halászgatott a tónál, amikor egyszer csak... Vajon mi az, amitől megijedt? Ha a pontokat sorrendben – 1-től 76-ig – összekötöd, megtudod.

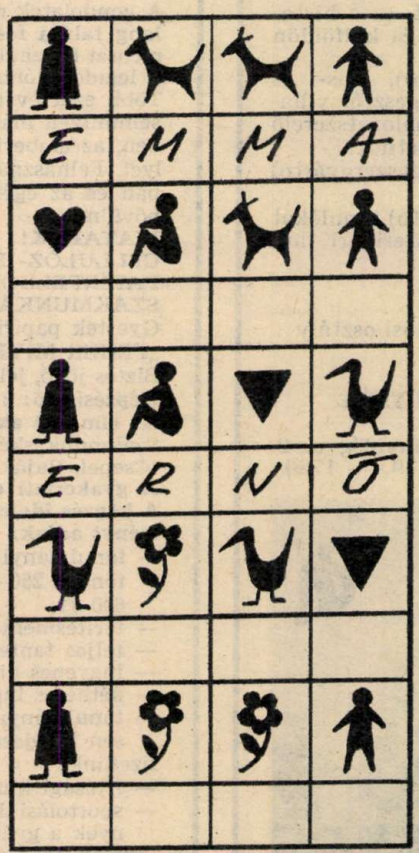

TITKOS? Csak addig, amíg rá nem jössz, hogy milyen betűket helyettesítenek ezek a különös jelek. Eláruljuk, hogy négybetűs lány- és fiúnevek. Az első: EMMA, a harmadik: ERNŐ. A többit te találd ki!

ANAGRAMMA. Ha a felsorolt öt szó megfelelő anagrammáját (a szó betűiből alakított más szó) beírod az ábra vízszintes soraiba, a körökkel megjelölt első függőleges oszlopba kerülő betűk egy magyar gyógyfürdő nevét adják: ÓHAJT, BÉRED, LOVAK, NYÁRI, KAZÁR.

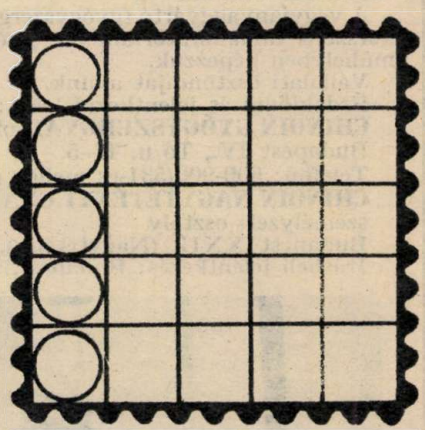

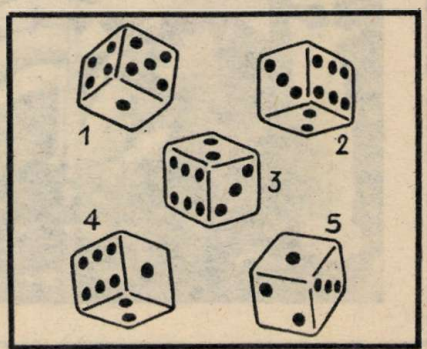

EGY KIS LOGIKA. A dobókockán a pontok bizonyos szabály szerint helyezkednek el. Nos, a rajzon látható öt kocka közül melyikre vannak szabálytalanul ráfestve a pontok?

Poszter-játék

Indul az ÁPISZ és a Pajtás közös pályázata. Az ÁPISZ boltjaiban árusított füzetcsomagokban egy űrlapot helyeztünk el. Erre kell felragasztani hétről-hétre a Pajtásban mindig ezen a helyen, ezzel a címmel megjelenő fotót. Aki valamennyit kivágja és felragaszja, majd elküldi szerkesztőségünkbe a tanév végén, az 1984 júniusában részt vehet játékunk nyilvános vetélkedőjén, találkozhat kedvenceivel és értékes ajándékokat nyerhet. Érdemes velünk játszani!

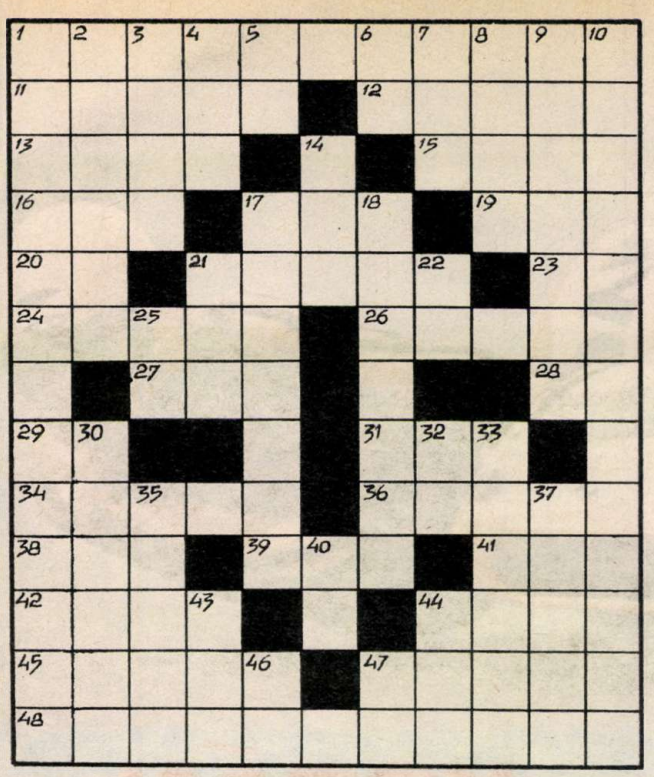

SZÉCHENYI MONDÁSA — amelyet jelmondatként is beírhatsz a naplódba — így szól: „Egynek minden nehéz...” A mondás folytatását a vízszintes 1. és a függőleges 1. sorokban találod meg.

VÍZSZINTES: 1. Széchenyi mondásának folytatása. 11. Így is nevezték Attila hun királyt. 12. Valahová betűt rajzol. 13. Mátélak egynemű betűi. 15. Így kezdi mindenki az elrámolást! 16. Régi súlymérték, amelyet ma már csak egy szólásmondásból ismerünk. 17. Kevert bér. 19. Olasz, osztrák és norvég autók jelzése. 20. Kiejtett betű. 21. Hegységünk. 23. V. Y. 24. Által megyünk rajta. 26. Traianus császár „láb” nélkül. 27. Ily párja. 28. Azonos mássalhangzók. 29. Morzehang. 31. Az újságcikkek bevezető sorait nevezik így. 34. Okos emberre mondják. 36. Vergilius hőskölteményének főhőse. 38. Testnevelési tanácsadó osztály. 39. Zum párja. 41. A kerékpársport központja. 42. Minden adósságot megad. 44. Szerb férfinév. 45. Kedves lánynév. 47. Nem cigarettázik, mégis dohányzik. 48. Akkor mondjuk, ha valaki meg akarja magyarázni, hogy ezt vagy azt miért nem csinálja meg.

FÜGGŐLEGES: 1. Széchenyi mondásának befejezése. 2. Odavaló. 3. Fontos ügyiratokon szereplő szó. 4. Némethy Lantos Károly. 5. Nade egynemű betűi. 6. Ételízesítő. 7. Férfinév. 8. Afrikai ország. 9. Hashajtó. 10. Szeptemberi jelszó. 14. Gyomokat kitép. 17. A föld alatt dolgozik. 18. A tudásunk alapja. 21. Zenei műszó. 22. Argon vegyjele. 25. Szolmizációs hang. 30. A nagyon finom ételre vagy a szép ruhára mondjuk. 32. Német -ba, -be. 33. Ékezettel: nagy épületek egyik bejárata. 35. Szovjet diplomata. 37. Régen a férfiak ebben vitték az útravalóikat. 40. Időhatározórag. 43. Kevert kóc. 44. Lom ikerpárja. 46. Visszafelé ugyanaz, mint a függ. 6. 47. Kettőzve: egyik szülő.

SAKK

Most csak a kulcslépést (fehér azon kezdőlépését) kell megadni, amely után fekete bárhogy válaszol, a mattot védeni nem tudja.

Az április 11-én közölt feladvány kulcslépése: 1. Vc8—c2, a május 5-i feladvány megoldása: 1. Fb2—h8! a5—a4 2. g6—g7 Ka2—a1 3. g7—g8 Vezér és matt! — nyertesek: Erdős Zoltán (Komárom), Kovács György (Martfű), Pais György (Budapest) és Varga Szabolcs (Sajószentpéter).

Szokásos havi nyereményeinken kívül a szorgalmas fejtők külön díjazásban részesülhetnek: azok számára, akik a tanév folyamán közlésre kerülő feladványok legalább felét helyesen megfejtik, a Budapesti Sakkszövetség sakk-könyveket ajánlott fel. Ezeket 1984 júniusában sorsoljuk ki. Az elmúlt tanévben három pajtás kapott ily módon könyvutalványt: Cseh Zsolt (Nagykanizsa), Elter István (Pécs) és Kálmán Katalin (Debrecen).

Földeák Árpád

NYERTESEK. A megfejtésért jutalmat kaptak:

16. szám: Bakonyi Anikó, Bp. VII.; Czelfi Kamilla, Bp. IV.; Horváth Zoltán, Bp. XVII.; Gyulai Eszter, Bp. XIII.; Arnóczki Csaba, Fancsal; Bicsák Timea, Nagykanizsa, Böthy Judit, Veszprém; Borbély Krisztián, Dunaújváros; Czéder Andrea, Komló; Gresnyer Zoltán, Veszprém; Herczegg Edina, Kecskemét; Horváth Ilona, Hajdúböszörmény; Kalla Judit, Jászberény; Kovács Katalin, Olcsva; Nagy Piroska, Berettyóújfalu; Pankotai Éva, Létavértes; Rencz Rita, Sarkad; Schlágl Ildikó, Tatabánya; Katona Péter, Tapolcza; Kovács Anikó, Szil.

17. szám: Hepp Ferenc, Bp. II.; Horváth Zsuzsa, Bp. XIV.; Horváth Jenő, Bp. I.; Frituz Gábor, Bp. XXII.; Gyulai Eszter, Bp. XII.; Adane István, Nagybárkány; Beregi Marietta, Biri; Bombicz Attila, Tát; Hegedűs György, Kunszentmárton; Horváth Erzsébet, Ócsa; Komlósi Agnes, Hódmezővásárhely; Krapecz József, Pécs; Machnik László, Demecser; Neuliszt András, Csepreg; Pálmai Adrienn, Baja; Pálszabó István, Szolnok; Répási Gabriella, Debrecen; Tőke Éva, Győr; Vincze Lívia, Lócs; Zavaczki Rita, Berettyóújfalu.

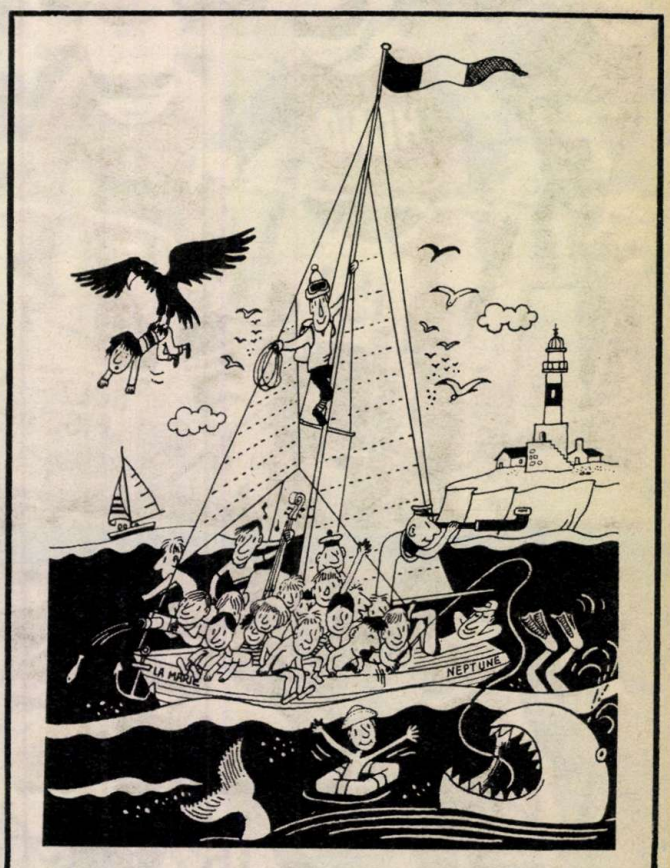

VAKÁCIÓ VÉGI VITORLÁZÁS. A hangulat még mindig nagyon jó. Olyannyira, hogy a rajzoló is úgy gondolta: ezt a pillanatot csak humorosan lehet megörökíteni. Még a „sulykot is elvetette”. Hány furcsaságot találsz a rajzon?

KORÁN A KERÉKEN

Természetesen a középkorú ember is meglehetősen hiú ember, és ennek következtében természetesen a fiatalok közé számítja magát. Elég azonban néhány futó pillantást vetnie ezekre a motorozó sihederekre ahhoz, hogy rádöbbenjen, tulajdonképpen rettenetesen megöregedett már.

Vagy a világ gyorsult fel körülötte, de ez lényegében egyre megy. A középkorú ember ugyanis elmereng azon, hogy ő a maga részéről sihederkorában maximum egy házilag összetákolt behemót bringát hajtott a váz alatt, és visítozva szaladt az utcára, ha néha-néha meghallotta egy ósdi motorkerékpár közeledő pöfögését. És boldogan nyelte a felvert port, mert tudta, hogy nem mindennapi esemény részese volt.

És most itt van. A következő generáció gokartozik, vitorlázik, és persze oldalkocsis moto-cross versenyen vesz részt. Gépük egy kis technikai csoda a maga nemében, a szerelésük marcona, vagány és célszerű.

Akárcsak a felnőtteké. És bármibe fogadnánk, hogy a tudásuk is hasonló. A sportbeli is, a technikai is. Ezek a fiúk a legkevésbé sem csodálkoznak, ha meglátnak egy motort. Ellenben beállítják, karbantartják, megjavítják, felkészítik. Egyszóval jó ismerősként foglalkoznak vele.

Akkor hát apró felnőttek lennének? Ugyan már. Igazi gyerekek ők is, csak persze egy egészen más kor gyerekei. A középkorú ember pedig tovább mereng. Jóságos ég, mi lesz még itt addigra, amikorra tényleg megöregszik...?

–R –R

A szelence titka

Szöveg: Bedő István
Rajz: Endrődi István

1.

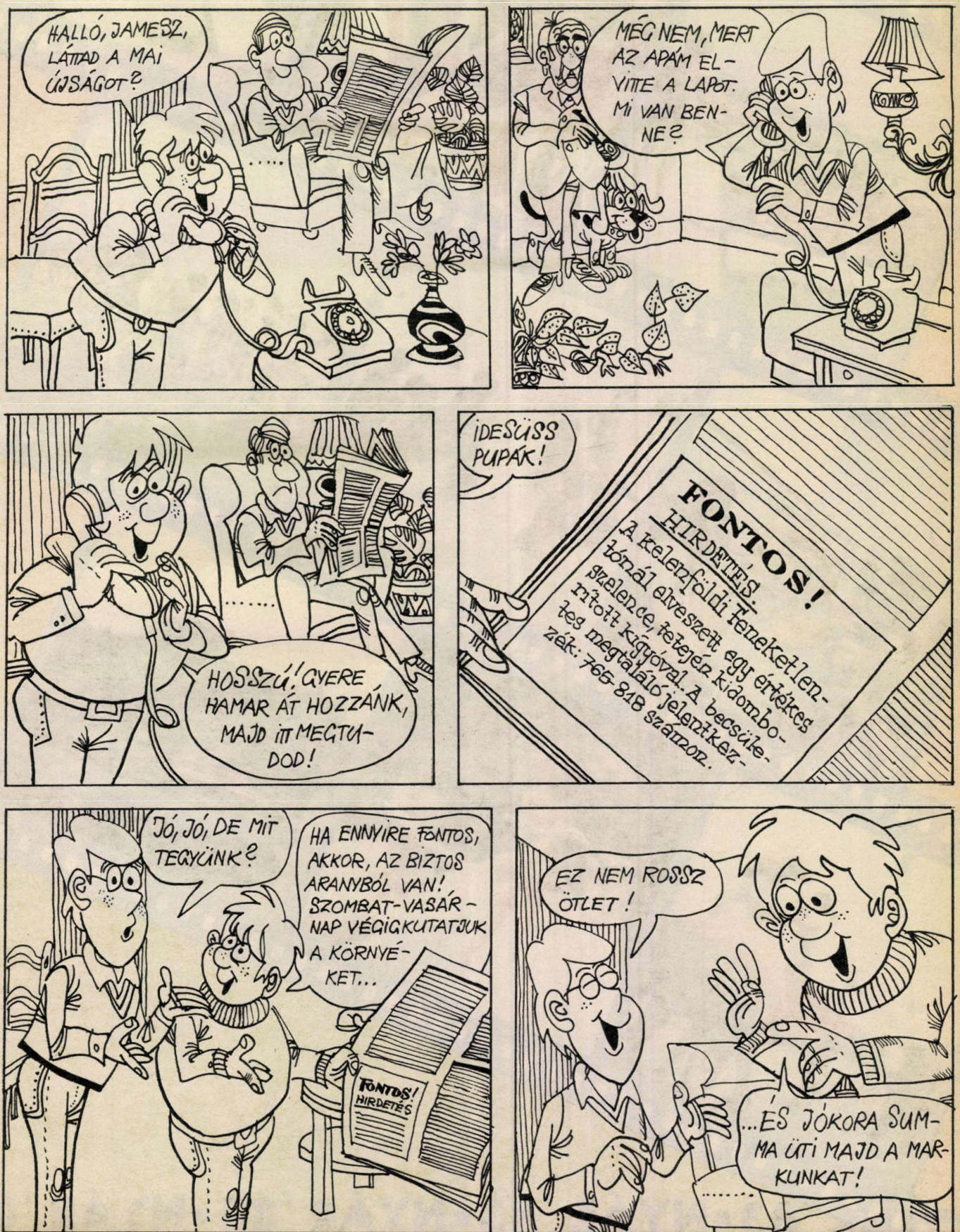

FOLYTATJUK

'83 • NYÁR '83 • NYÁR '83 • NYÁR '83

SZENZÁCIÓ BUGACON!

P
83/21
XXXVIII. ÉVF. • 1983. SZEPTEMBER 8. • ÁRA: 4 Ft
PAJTÁS

A FELFEDEZŐ EGY LÁNY! VÁRATLAN TALÁLKOZÁS A PÓKKAL!

(RIPORT A 14–15. OLDALON)

FOTÓ: WAGNER MARGIT

KÖVETKEZŐ SZÁMUNK TARTALMÁBÓL:

Kristály Szívügyek
Mi lesz veled Keresztes?
A történet folytatása
Nyomtatásban: a győztes írás!

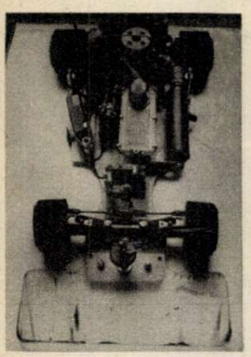

Minicsodák a konyhaasztalon
Meghallani a magas c-t
Kettőhúsz felett...
Világbajnok modellezésben

Balladamondók és palotásjárók
Mátyás király színre lép
Kinizsi Pál és vitéz legényei
Történelmi show Nagyvázsonyban

margó

MIT CSINÁLSZ?

Van úgy, hogy meglepődöm.

Leginkább olyankor, amikor a kérdésre: mit csinálsz, ilyen válaszokat kapok: semmit, magam sem tudom. S akkor kerekítem nagyra a szemem, amikor a válasz így hangzik: unatkozom.

Meglepődésem oka egyrészt a hitetlenkedés: van-e (lehet-e) olyan, hogy egy értelmes ember (legyen bár gyerek vagy felnőtt), unatkozzon? S hogy valójában nem a fogalmak bizonytalan ismerete az oka az effajta válaszoknak.

Merthogy a semmit-nem-tevés, meg az unatkozás távolról sem azonos fogalmak!

Én például kifejezetten szeretek semmit-se-csinálni. Ülni bámészan az ablakban, elnézni az utca forgalmát; (látszólag) semmit se téve figyelni a sietős, avagy a ráérős embereket; a fák színét, a fák színének változásait; hallgatni a madarak hangját, avagy épp azt a csöndet, amit a madarak némasága jelez. Sorba veszem az igéket, s rájövök, e „semmittevésnek" közepette mennyi mindent csinálok: ülök, figyelek, hallgatok...

Mennyire más ehhez képest az unalom! Mert amikor az ember unatkozik, éppen hogy' mindig belefog valamibe, hogy aztán hol ezt a tevékenységét, hol azt hagyja félbe. Egy elhajított sportszer, egy félredobott könyv az unalom igazi jele. Meg az, ha nem nézzük az embereket az utcán, ha nem látjuk meg a fák színváltozásait, ha nem „halljuk" meg a madarak némaságát. Az unalom ott kezdődik, amikor megszűnik az érdeklődésünk a világ iránt.

A világ azonban — szerencsénkre — nem sok időt hagy az unalomra. Hol így, hol úgy kínálja újra-meg-újra magát. Sokszor olyankor, amikor nem is képzelnénk. Merthogy tanulni nem csak az iskolapadban lehet. Mi több: az ember életének csak kis részét töltheti abban a kellemes helyzetben, hogy pillanatonként akadnak körülötte mások (tanárok és szülők), akik irányítják szemét a világra.

Csakhogy, mi akkor sem csukhatjuk be a szemünket, amikor délben kicsöngetnek az utolsó órán; akkor sem, amikor megszólal a vakációt jelző búcsúszó, se a hétvégeken, amikor (látszólag) pihenhet az agy; se az iskolából kinőve, amikor (látszólag) nem kell naponta felelésre készen állni.

Merthogy a bennünket körülvevő világban nincs szünet. S ez az örökké mozgó, változó és változást követelő környezet (akarjuk vagy nem), tőlünk is állandó készséget követel. Napi csatákat az élet — mások és önmagunk — újbóli felfedezésében.

M. A.

PAJTÁS

A MAGYAR ÚTTÖRŐK SZÖVETSÉGÉNEK KÖZPONTI LAPJA

Szerkesztőség: Budapest, Jászai Mari tér 5. 1397

Telefon: 321-987
321-988
321-989

Postafiók: Bp. 62. Pf. 508. 1397

Főszerkesztő: SOMOS ÁGNES
Főszerkesztő-helyettes: FÜLEKI JÁNOS

Szerkesztő: BŐCS FERENC, SZIGETI PIROSKA
Művészeti szerkesztő: CZIFFERSZKY BÉLA, FORRAI JÁNOS

Kiadja az Ifjúsági Lapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: DR. PETRUS GYÖRGY igazgató

Kiadóhivatal: Budapest, Révay u. 16. 1065 Telefon: 116-660
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivatalokná l, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI Budapest, József nádor tér 1. 1900) közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215-96 162 pénzforgalmi jelzőszámra.

Előfizetési díj: egész évre 139,50 Ft I. félévre 77,50 Ft II. félévre 62 Ft

83.2214 Athenaeum Nyomda Kozma utcai üzeme, Budapest
Rotációs mélynyomás
Felelős vezető: SZLÁVIK ANDRÁS vezérigazgató

HU ISSN 0030-9583

INDEX: 25 695

A beküldött kéziratokat és rajzokat nem őrizzük meg és nem küldjük vissza

FÖLD ALÁ SZÁLLNI AZ ÉLETÉRT

Az MTI jelentése: „Az Oroszlányi Szénbányák... márkushegyi telepén... szerdán hajnalban... sújtólégrobbanás... a bányamentők teljes erővel... a mentési munkálatokat... harminchat bányász életét vesztette."

Süt a nap, nyár végi színek játszadoznak körülöttünk. Ott egy autó visszapillantó-tükre villan, itt egy szoknya lebben.

Azon gondolkodom a napsugarak verdeste járdán: meglátszik-e vajon egy városon, hogy hová tartozik? Ha én most éppen egy gazdálkodó településen járnék, mit találnék ott mást vajon? Néha úgy érzem, mindegy hol járok: az élet mindenütt elégedett arcát mutatja. Az üzletek dúsak, a ruhák rendesek, az emberekkel nem történik különösebb: élnek. Kellenek a békés pillanatok, hogy felfedezzük létünk lényegét adó semmiségeket.

Szövegelni csak a föld fölött lehet, itt az számít, hogyan fogod a lapát nyelét

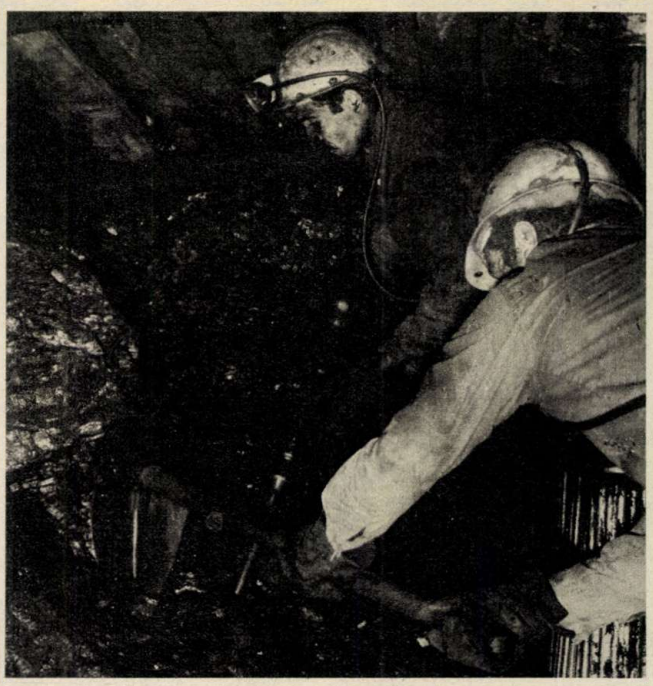

Oroszlányban sok a fiatal, sok a gyerek. A legtöbbjük bányászcsalád tagja

Csakhogy én nem akármilyen városba indultam. Oroszlány, ez a Vértes oldalába vetett kis település, bányászváros. Nem a legrégebbiek közül való, mert akkor egyidős lenne az emberiséggel. Merthogy ősi mesterség ez: lám, csak most, a szakma múltját kutatva fedezem föl, hogy a történelem előtti időket a bányászat után nevezték el kő-, réz-, bronz-, majd vaskorszaknak.

ŐSI MESTERSÉG

Mindenkor kiváltságos dolog volt a bányászat. Az a földesuraknak: a röghöz ragaszkodó magyar jog szellemében övék volt a föld, hát övék volt a föld mélyének kincse is. De megkülönböztetett bánásmódot hozott a mesterség a bányászoknak is: IV. Béla 1245-ben kiadott selmeci jogkönyve Európa első bányajogainak egyike. A középkorban a 22 magyarországi bányaváros csak az udvarnak adózott, vitás ügyeiket — nagy kiváltság volt ez akkoriban! — a városlakók maguk intézték.

Oroszlány nem ilyen nagymúltú település, de a város története jószerivel bányáinak története. 1938-ban kezdődött errefelé a bányaművelés. Akkor még a tatabányai bányákhoz tartozott a vidék „Jöttünk a szén után" — mondja Jakab Ferenc, ma már nyugdíjas bányász.

— *Honnan?*

— Ki, honnan. Magam, meg az én apám, Nógrádból. A férfiak Salgótarjánban is a föld alatt dolgoztak, ott kimerült a föld, hát továbbálltak. A pénz ott volt, ahol új föltárás volt. S éppen akkor kezdődött a művelés itt, Oroszlányban. Jöttem az idősebb férfiakkal én is. Igaz, magam üvegfúvó voltam. De a szervezetem jobban tűrte a nedves levegőt, mint a szárazat. A bányát választottam.

Sokan választották a háború után ezt a mesterséget. Kellett a pénz, de még inkább a szén. Az ötvenes éveknek nevezett időben az élet minden területén „csatát vívtak". A szénnel vívott küzdelem akkor is igazi harc volt. Később új erőforrások jöttek: azt gondolták, a kőolaj pótolja majd a szenet. A hatvanas években sok bányát zártak be, sok bányászt küldtek el. Ma tudjuk: az emberiségnek a szénre mindig szüksége lesz.

PAJTÁS ÉS PARANCS

Oroszlány ekkor kezdte formálni mai arculatát: részese lett a szén geológiai koráról elnevezett „eocén programnak". Igazi bányaváros lett.

Megvan, figyelek föl a járdán bámészkodva a város különösségére: kevés a férfi az utcán. Aki van, az nő, meg gyerek, no meg öregek, ráérősen beszélgetve. De a férfiak többsége az ilyenkor dolgozik, vagy ha nem hívja éppen „pajtása és parancsa" (mert mint katonákat, őket is e két kötelesség szólítja) otthon pihen. A bányászat máig háromműszakos munka. Aztán meg a kezek! Hiába is tagadná, egy bányász nem titkolhatja el mesterségét. Árulkodik a szénpor a körme alatt.

A két ifjú vájár pirulva kapja el a kezét az asztalról. Már késő: mintha csak évtizedek óta föld alatt dolgoznának, úgy feketéllik ujjukon a köröm. Pedig még egy hónapja sincs, hogy lejárnak a mélybe.

— *Szégyenlik?*

— Nem szégyen ez... Csakhát a lányok megnézik az embert. És mi sohasem tudjuk tisztára mosni a körmünket.

Nagy Gyula és Erős Tamás afféle igazi mai fiatalnak tűnnének. Gyula szőke és lányos frizurájú, Tamás erős és hallgatag. Csakhát látom a kezüket. Tudom azt is: Békésből valók mindketten, állattartó vidékről. Tanulmányi kirándulásra indultak Oroszlányba, később visszakívánkoztak a bányába.

— *Milyen volt odalenn?*

— A fene tudja. Más, mint ahogy az ember kívülről elképzeli. De még ahhoz sem hasonlítható, amilyennek most látjuk.

— *Miért? Ma milyennek látják?*

— Mint egy munkahelyet. Más íróasztalnál ül, traktoron. Nekünk az a dolgunk, hogy naponta belépjünk a kasba.

— *A pénzért csinálják?*

— Nem csak azért. Otthon, az állatok mellett is keresne ennyit az ember. De hát kis faluból jöttünk, ez meg város. A munka se rossz. Ha jó a csapat, és megy a munka, akkor még szép is.

— *Mi a szép benne?*

— Hogy az ember látja, amit csinált. Ahogy halad napról napra. Aztán meg ha van egy szép elővájat! Hát az igazán szép tud lenni. És ha az ember érzi, hogy ment a munka. Ami-

A bányász szeme
mást lát odalenn,
milyen szép is tud lenni
az elővájat!

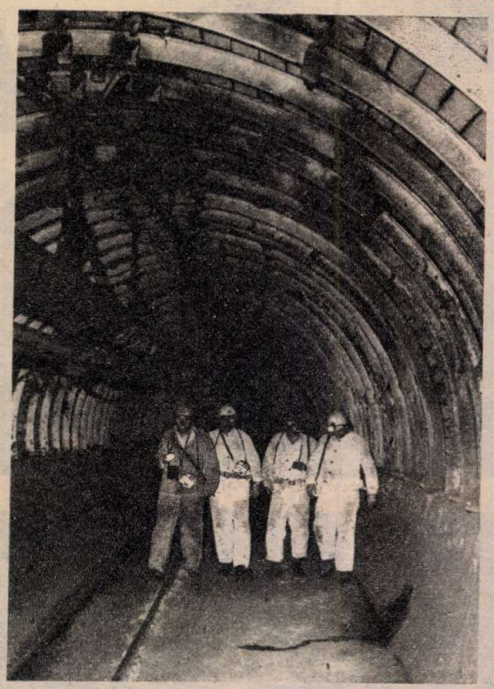

A helyi bányászklub
esténként összehívja
a bányában dolgozókat,
aki kedvet kap rá: muzsikál

És naponta
föld alá szállnak,
értünk, az életért...

kor még az idősebb szakik is azt mondják: ez jó volt.

— *Kire néznek föl a bányában?*

— Aki dolgozik. Szövegelni legföljebb, a föld fölött lehet. Odalenn nincs helye a sok beszédnek. Néha tréfálkozunk, de amikor munkáról van szó, egy beszél: ki hogyan fogja a lapát nyelét.

— *Mikor szálltak le először a bányába?*

— Június 22-én.

— *De hát...*

— Igen. A második napon.

JÓ SZERENCSÉT!

A robbanás, amely egy országot rázott meg, s harminchét ember életét kívánta, kedden történt.

— *Emlékszik arra a napra?*

Szabó József, a bányászklub vezetője:

— Szép nyári nap volt. Túl meleg, a hőség vihart ígért. Meg is jött az eső: égzengéssel, villámlással. A többi úgy történt, ahogy az újságok megírták. Még talán valami kis földmozgás is közrejátszott a robbanásban. Ilyenkor aztán kijönnek a legkisebb emberi hibák is, máskor feledésbe vesző apróságok felerősödnek, összeadódnak... Megtörténik a baj.

— *Honnan tudta meg a dolgot?*

— Mondta mindenki. A tévé, a rádió, de már itt előbb az emberek mesélték, hogy valami történt. Kicsi a város, mindenki ismer mindenkit. A bányászok idejárnak a klubba. Itt ültek előző nap is: beszélgettek, énekelgettek. Ők idetartozónak érezték magukat, mi meg egy kicsit már bányásznak számítottunk. Itt mindenki így köszön: jó szerencsét.

— *És most?*

Ezt már nem a fiatal klubvezetőtől kérdezem, inkább csak magamtól, meg magamban a szembejövőktől. Egy várostól, ami időről időre magára ölti a fekete ruhát. De a válasz, ezt mondja a szemembe szikrázó napfény, a játszadozó színek, a tükrök villanása, a szoknyák lebbenése az utcán; s ezt a kezdő és nyugdíjas bányászok: az élet megy tovább.

De ahhoz, hogy rendben haladjon az útján, kellenek azok a férfiak, akik naponta a föld alá szállnak az életért, értünk. Álljunk meg egy pillanatra a napsütésben és emlékezzünk rájuk.

Major Árvácska

Fotó: Szalay Béla

KI MIT TUD?

Vajon miféle megmérettetés is ez a „Ki mit tud?", pontosabban: kinek a megmérettetése? Az akarat, a szorgalom, a tehetség ünnepének lehettünk részesei, fiatalokat láthattunk, akik nagy erőfeszítéssel haladnak vágyaik megvalósítása, kiteljesítése felé. Életelemük a munka, életformájuk a szorgalom, jellemük formálója a hit. *Csík Laura* olyan, mint bármelyik tizenhét éves lány, mégis egy kicsit más. Másféleségének titkát csak akkor érthettük meg, amikor leült a zongorához és játszani kezdett.

*

Sokáig kell várnom, amíg felveszik a kagylót a Csík-lakásban.

— *Nem, nem Laura, én Bea vagyok, a húga* — szólt a készülékbe a tizenkét éves *Beatrix*, aki hegedűjátékával bűvölte el az elődöntő közönségét, de sajnos, a döntőbe nem sikerült bejutnia.

A háttérben zongoraszó hallatszik, tehát *Laura* is otthon van.

— *Igen, én játszottam* — mondja másnap, beszélgetésünk kezdetén. — *Gyakoroltam egy kicsit.*

— Mindig örömmel ültél le a zongorához?

— *Ó, nem. Ötéves koromban kezdtem, s akkoriban inkább nyűgnek éreztem. Szívesebben rohantam volna a többiekkel játszani, de tovább kellett nyúznom a billentyűket...*

— Kényszerítettek?!

— *Nem nevezném kényszernek. A családunkban mindenki zenész, elképzelhetetlen lett volna, hogy ne próbáljuk ki az én tehetségemet is.*

Csak a zongorára figyelt

Amikor először láthattunk a képernyőn, ahogy a jupiterlámpák fényében karcsún és elegánsan kisétált a színpadra, és leült a billentyűkhöz, rögtön feltűnt valami. Nem figyelt senkire és semmire, csak a zongorára. De arra úgy, hogy még izgulni is elfelejtett. Miután produkciója végén leütötte az utolsó akkordot, elmosolyodott...

— Mióta jelent boldogságot a játék?

— *Tizennégy éves koromban első díjat nyertem az országos középiskolai versenyen, amihez Kocsis Zoltán gratulált. Ekkor éreztem meg úgy istenigazából, hogy érdemes csinálni.*

Rohanó világunkban egyre szürkébbek lesznek az emberi kapcsolatok, hovatovább már arra sem lesz időnk, hogy barátkozzunk. Laurának is kevés az ideje. Négy-öt órát gyakorol naponta, a délelőttjét pedig az iskolában tölti. A Bartók Bé-

»KISLÁNY« A ZONGORÁNÁL

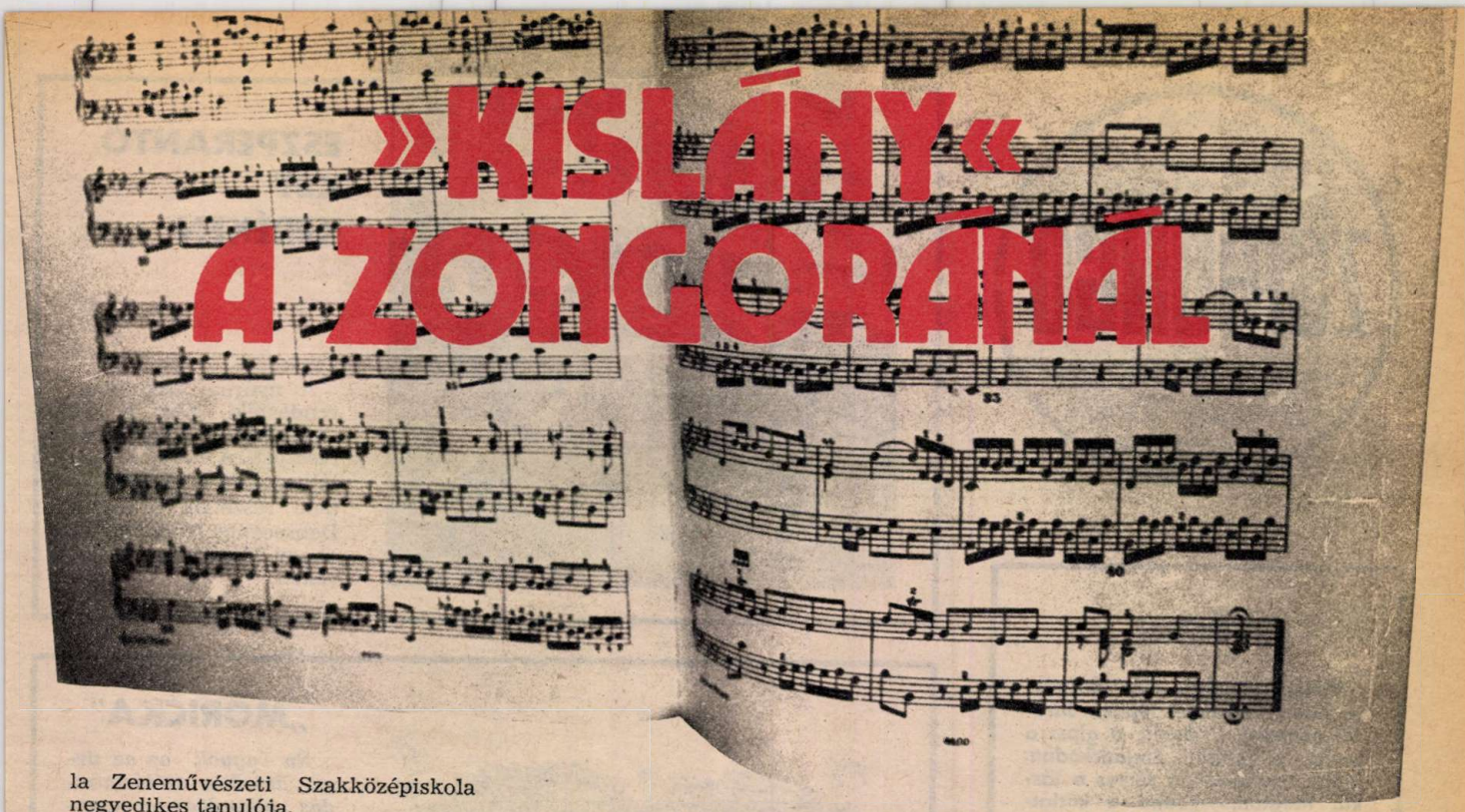

la Zeneművészeti Szakközépiskola negyedikes tanulója.

— Szereted a társaságot? Jut időd kapcsolatteremtésre, barátságra?

— *Mindig igyekszem időt szakítani a barátaim számára. Általában ők jönnek fel hozzánk. Körbeüljük a lemezjátszót, s zenét hallgatunk. Muzsikusok ők is, tulajdonképpen a zene hozott bennünket közel egymáshoz. Jövőre már nehezebb lesz. Felvettek a Zeneakadémiára, s gyanítom, hogy a tanulás még több időt követel tőlem.*

Olykor festeget

— Csodálatos dolog a zene, de biztosan vannak olyan időszakok, amikor elfáradsz. Hogyan pihened ki magad ilyenkor?

— *Szeretek olvasni, szeretem a mozit, a színházat, sőt néhanapján festegetek is.*

— Festegetsz?!

— *Igen. Úgy érezm, hogy a festészet áll legközelebb a zenéhez, amelyben szintén kifejeződhetnek a színek, a hangulatok. Leginkább Marc Chagall képeit szeretem. Ahogy ő használja a színeket, az valami egészen csodálatos.*

— És a zenében ki a legcsodálatosabb számodra?

— *Bach. A zongoristák közül pedig Kocsis Zoltánt, Glen Gouldot, Horovitzot tisztelem a legjobban. Igazán boldog voltam, amikor felvettek a Zeneakadémiára, hiszen akkor jutottam be a „Ki mit tud?" döntőjébe is. Ám amikor megtudtam, hogy az akadémián Kocsis Zoltán lesz a tanárom, akkor mindennél jobban örültem.*

Laura eddig körülbelül tíz percet állt a kamerák kereszttüzében. Röpke pillanatnak tűnik az egész, de ezalatt megismerte őt az ország. Győzött. Igaz, „csak" megosztott első díjat kapott, de hát a művészeti versenyeken nem az „ellenfelet" kell legyőzni, itt a produkció magas színvonalát jutalmazzák. Izgult érte az egész család, édesanyja, aki zongorakorrepetitor, dzsessz-zongorista édesapja, Csík Gusztáv és a hasonlóan tehetséges Bea.

Nem adják ingyen

— Előfordul, hogy közösen muzsikál a család?

— *Nem nagyon. Az az igazság, hogy dzsesszt nem tudok játszani, bár nagyon szeretem, ha pedig Bea hegedül és megkér, hogy kísérjem, sokszor összekapunk. Anyuval azért szoktunk együtt játszani.*

— Mi szeretnél lenni, ha már elvégezted az akadémiát?

— *Természetesen zongoraművész. Nem adják ingyen, ezt tudom, de hát ezen a pályán minden siker gyötrődések, erőfeszítések árán születik. Ha valami mégsem úgy menne, ahogy azt most elképzelem, akkor tanítani szeretnék.*

(Sinkovics)
Fotó: Szalay Béla

ZSIBONGÓ

ESZPERANTÓ KÉT KERÉKEN

A nyáron hazánkban rendezték meg a 63. Eszperanto Világkongresszust. A fiatalok találkozójára a világ minden részéből érkeztek Debrecenbe. Többen így, ahogy látjátok: két keréken.

TÜSKE

Föllép a buszra, első ránézésre látom: nehezen lépdel. Járását nemcsak a tömeg, a gipsz a karján is nehezíti. Fogódzkodna, hiába: ép kezében súlyos a táska. Megtámaszkodna a korlátnál, valaki rászól. Néhányan az ablakon néznek ki, jaj, csak ne nekik kelljen felállniuk. Aki látja őt, az sem adja át a helyét.

És én azon gondolkodom a zsúfolt buszon ácsorogva, miért nem érdemli meg egy gyerek, hogy valaki átadja a helyét?!

(major)

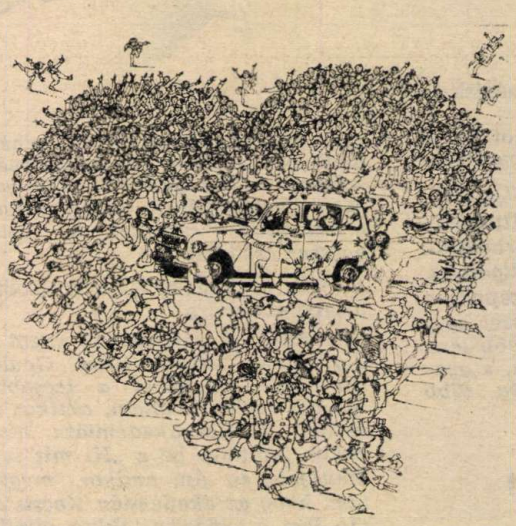

„MÓRICKA"

Én vagyok az az ürge, akiről a szólásmondás állandóan megemlékezik: „Ahogy azt a Móricka elképzeli!" Nos, a jövőben gyakran találkozhattok majd meglepően sajátságos elképzeléseimmel...

A hírnévről például *az a véleményem, hogy mellőzhető, mivel túlságosan sok időt rabol el az ember életéből. Egy csapásra világhírűnek kell lenni, és fogadni a tömegek szerető hódolatát. Egy idő után az is éppen eléggé fárasztó...*

TÁJKÉP KONCERT UTÁN

„Már vége az utolsó dalnak is", de egy fejezet még hátra van. A bosszankodásé, a megrökönyödésé, hiszen a közönség, aki az előbb még áhítattal hallgatta a lélek tisztaságáról szóló dalt, elfelejtkezett egy másféle tisztaságról...

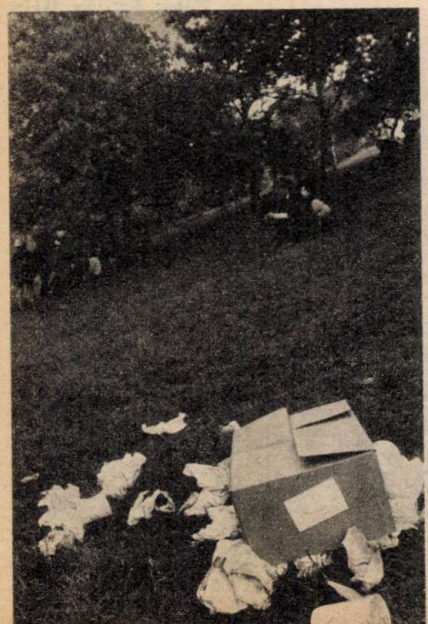

SÁRKÁNY-VERSENY

Sárkánykészítő versenyt rendez szeptember 10-én Budapesten a hűvösvölgyi Nagyréten a Magyar Úttörők Szövetsége és a Népművelési Intézet. A sárkányépítés után a sárkányok szépségét, repülési tudását is összemérik. Az egész napos, vidám szabadszombati sárkányok versenyén bármelyikőtök résztvehet, s természetesen szüleiteket, hozzátartozóitokat is elhívhatjátok.

ÚTTÖRŐ-OLIMPIA – LOVAGLÁS

EGYÉNI DÍJLOVAGLÁS: Kovács József, Debrecen, Fűvészkert úti ált. isk. 397 pont.

DÍJUGRATÁS: Szakos József, Nyíregyháza, 15. sz. ált. isk. 0,0 hp. 24 pont.

ÖSSZETETT: Kovács József, Debrecen, Fűvészkert úti ált. isk. 12 pont.

ÖSSZETETT CSAPAT: Kelet-Magyarország „A" csapata (Kovács József, Debrecen, Fűvészkert úti ált. isk.; Várkúti Zsolt, Debrecen, Bányai J. ált. isk.; Szakos József, Nyíregyháza, 15. sz. ált. isk.) 28 pont.

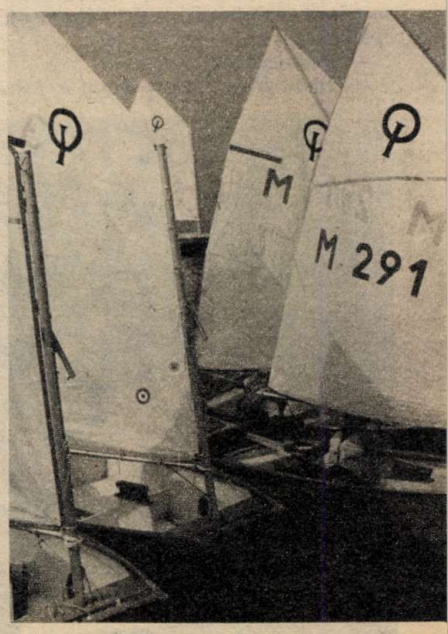

VÁRVÉDŐK?

Hogyan — kérdezhetnéd — várvédők? No, ne féljetek, nem igazi háborúról és várról van szó. Csupán arról a csatáról, amit várvédő színjátékban vívtak egymással a Csillebércen táborozó úttörők.

NÉGY PÁNCÉLOS MEG A KUTYA

Először én is azt hittem, hogy a híres lengyel tévésorozatból való ez a jelenet. De nem. Igaz, ez a kép is négy délceg harckocsizót, s egy derék négylábút ábrázol, de a kép Nagyrédén, a haditechnikai bemutatón készült.

HARCI TÚRA

Már hordágyon a súlyos sérült; óvatosan, de gyorsan gyerünk a tábori kórházba... Milyen jó, hogy csak játék a komoly próba. Győrszemere, Nyúl, Tényő és Tét úttörőgárdistái a balatonszárszói KISZ-táborban rendezett harci túrán remekül helytálltak.

VITORLÁS OLIMPIA

Kis hajók, az irányítás viszont nagy tudást igényel! Erről is bizonyságot tehet az a csaknem kétszáz résztvevő, aki benevezett a szeptember 17—18-án Balatonfüreden megrendezésre kerülő vitorlás úttörőolimpiára.

POP-SAROK

Jön a lista!

Mint előző számunkban már jeleztük, hamarosan elindul a Pajtás poplistája — közösen a rádió Révkalauz és a televízió TTT műsorával. Máris sokan érdeklődtek a szavazásról. A következő számban megjelenik egy szavazólap. Erre a lapra kell ráírnotok, hogy az adott hónapban 1-től 10-ig melyik magyar együttes vagy énekes dalát szeretitek a legjobban. **Minden hónapban kisorsolunk a szavazók között 5 db poptarisznyát, amelyekben lemezektől kezdve külföldi posztерekig, koncertjegyektől a lemeztörlőig minden megtalálható, amely örömet szerezhet egy pop-rock rajongónak.**

A szavazólapokat a televízióba kell majd küldeni. Még aznap az Iskolarádió Révkalauz műsora bemutatja a sikerdalokat. Így azután lehet, hogy együtt irányítjuk majd a hónap legkedvesebb dalainak sorrendjét.

Az összes szavazó részt vesz az év végi sorsoláson, ahol **a szerencsés nyertes egy hetet tölthet kedvenc énekese vagy együttese társaságában koncerteken, próbákon.** Tehát minél többször szavazol a tanévben, annál nagyobb lesz az esélyed a fődíjra.

DOLGOZNI IS ENGEDD ... II.

József Attila írta Levegőt című versében: „jó szóval oktasd, játszani is engedd / szép, komoly fiadat!" Ma már inkább arra kellene biztatni a felnőtteket: dolgozni is engedd! Vajon mit tudnak a mai tizenévesek a munkáról? Dolgoznak-e, s ha igen, milyen kedvvel és eredménnyel? – Ezekre a kérdésekre kerestünk választ sorozatunkban.

NEM KELL MÖGÉJÜK ÁLLNI

Tatabánya, Jubileum étterem. Körben növendék fák, virágágyások. A rövid nadrágos, kék atlétatrikós *Kállai Miklós* gereblyére támaszkodva a vendégeket nézegette.

— Mi a véleményed a lógosokról?

— *Megvetem őket.*

— Te most mit csinálsz?

— *Pihenek* — somolygott. — *Mondták, nem kell nagyon hajtani... De azt már ma, egy óra alatt megcsináltam* — mutatott oda, ahol hat kis fa hajladozott az enyhe szélben. Alóluk a szemetet, a leveleket összeszedte, a földet egyenletesen elgereblyézte. — *Ügye, szép?* — kérdezte, s mindjárt meg is állapította: — *Igen, jól sikerült.*

— Kertész leszel?

— *Mechanikai műszerész. Esztergomba, a Bottyán János Műszeripari és Finommechanikai Szakközépiskolába jelentkeztem. Az is érdekel. Ha nagy leszek, kertes házunk lesz, és én napközben műszerészkedem, délután és a hétvégeken meg a kertben dolgozom.*

— Miért vállaltad a nyári munkát?

— *A barátaim mind dolgoznak, és a pénz is kell.*

— Mire?

— *A kollégiumi kiadásokra. Viszem magammal.*

★

Üdülőhöz hasonlít a MOKÉP kőbányai (Algyő utcai) raktárközpontja. Az egyik ajtó mögül zaj, csengő hang únevetés, évődés hangjai hallatszottak. Két hölgy és egy fiatalember tartózkodott benn; *Maka Károlyné* filmkezelő; *Huszti Judit* és *Szabó György* a nyári szünetre vállalt munkát.

A jó svádájú Szabó Gyuri beszélőkéjével nem volt baj.

— *Bejöttem ide Juditnak segíteni. Az én dolgom különben a filmcsomagolás és a szállítás a telepen. Csak most éppen nem találjuk a raktár kulcsát... Egyébként tényleg érdekel Judit munkája. Ő filmet vág, ragaszt. Én segédmelót végzek. Nem valami izgalmas, pláne, ha egyedül vagyok. Otthon munka közben mindig zenét hallgatok.*

— S mit szoktál csinálni?

— *Haj-jaj... külön szobám van, azt tartom rendben. Apuval együtt tévét szerelünk, villanyt javítunk. Főzni is szeretek, marhahús és disznóhús keverékéből prima velős levest tudok készíteni. Tortát, habos süteményt sütök. Aputól tanultam.*

Az idén végzett Kőbányán a Cserkesz utcai általánosban, a híradástechnikai szakközépiskolába jelentkezett.

— *Imádok szerelni, barkácsolni. Van rádióm, magnóm, erősítőm, hangfalam, kismotorom, s ezeket teljesen egyedül bütykölöm. A cipekedést és az ásást viszont nem szeretem.*

— Miért vállaltad a szállítást?

— *Filmet nézhetünk, és jó a fizetés is. Egy hónapra 1900 forint.*

— Fontos a pénz?

— *Persze. De az a legjobb, ha olyan munkáért kapom, amit szívesen csinálok.*

Szabó Gyuri barátja, *Király Gyuri* is a MOKÉP-nél dolgozott a nyáron. Sok rokon vonás van közöttük: Király Gyuri is vékony, mozgékony, gyors beszédű. Őt kertészkedésre fogadták föl.

— *Én szívesen kertészkedem. Leginkább az tetszik, hogy úgy dolgozhatok, mint a felnőttek, és még fizetést is kapok érte.*

— Szerinted miért kell az embernek dolgoznia?

— *Munka nélkül az egész társadalom felbomlana. Meg aztán az élet is unalmas lenne.*

— Szeretnél milliomos lenni?

— *Igen, de én akkor is dolgoznék.*

— Ki a példaképed?

— *Az apukám. Tavaly halt meg. Asztalos volt: derék ember, becsületes, mindig vidáman dolgozott. A munkájáért megbecsülték, sokat keresett és több kitüntetést kapott.*

★

Szolnok legmagasabb irodaházában *Petrásovits Antal* a nyáron liftet kezelt. Most fejezte be a nyolcadik osztályt, a Mátyás király úti iskolában, ez volt az első hivatalos nyári munkája. Igen komolyan csinálta! Amikor megállt valamelyik emeleten, kinyitotta az ajtót, és *„Tessék parancsolni, viszontlátásra"* — mondta a kilépőnek.

Az utcán tombolt a kánikula. A liftben néhány fokkal még melegebb volt.

— Nem lenne jobb a strandon? — kérdeztem tőle.

— *Hát, azt meghiszem!* — mondta. — *Azért egész nap unalmas lenne. Itt úgyis csak négy órát dolgozom. Kibírom.*

Varga Erika Rákóczifalváról járt be Szolnokra. Őt takarítónőnek osztották be.

— *Ugyanúgy dolgozom, mint az idős takarítónők. Otthon is takarítok, megszoktam. Nem szégyellem.*

Király Gyuri: „Leginkább az tetszik, hogy úgy dolgozhatok, mint a felnőttek, és még fizetést is kapok érte"

— Mi öröm van a takarításban?

— *Engem sem tesz boldoggá* — mondta. — *De hát szükségünk van erre a pénzre: ruhát, tanszert veszek rajta. Nálunk otthon mindenki dolgozik. Még a hatéves öcsém is: együtt takarítunk.*

A hatalmas irodaházban a nyáron tizenhat diák munkást foglalkoztattak.

Szakál Julianna üzemegységvezető mondta:

— *Nem késnek, lelkiismeretesek. Nem kell a hátuk mögött állni. Jövőre is visszavárjuk őket.*

★

A magas, vékony alkatú, szőke fiatalembertől a Népköztársaság úti könyvesboltban pedagógiai munkák után érdeklődtem. Tanácstalanul körbenézett, majd átkiabált a helyiség másik felébe.

— *Emese néni! Hol vannak a pedagógiai könyvek?*

Két hét múlva már — *Farkas Gábor* — tétovázás nélkül nyúlt a kért könyvért.

— *Belejöttem* — mosolygott.

A Váci úti közgazdasági szakközépiskolába jár, a nyárra a Könyvértékesítő Vállalatnál vállalt munkát.

— *Édesanyám is, a bátyám is könyvesboltban dolgozik. Ők sokat meséltek a munkájukról. Megtetszett. Én is könyvbarát vagyok* — mondta.

— A pénz, a fizetés nem számít?

— *Nemigen* — rázta meg a fejét.

— Mire költöd a nyári keresetet?

— *A papám kamionos, ő hozza a cuccaimat. Most majd én vásárolok magamnak: olyan cipőt, amilyet szívesen hordok.*

Szabó Gyuri, aki imád szerelni, barkácsolni, s ráérő idejében segített Huszti Juditnak filmet vágni, ragasztani

Szentandrássy Krisztina sem csak a pénzért választotta a könyvesboltot nyári munkahelyéül.

— *Lemezeket, kazettákat árulok. A könyvek is érdekelnek, de ez jobb. Otthon van vagy száz lemezem. Tavaly illatszerboltban dolgoztam, most itt, jövőre újabb helyet próbálok ki. A gimi után meg idegenvezető leszek.*

— A fizetés miért nem érdekel?

— *Azt nem mondom, hogy egyáltalán nem érdekel, csak nem töröm magam miatta. Ami kell, azt megvehetem, a szüleim jól keresnek...* — mondta a vígkedélyű, mosolygós kislány. Aztán elgondolkodott, majd komolyan folytatta: — *Csak ez más. Ezért a pénzért én dolgozom meg, arra költöm, amire akarom.*

A nyár már a vége felé tartott, amikor a boltvezető, Emese néni telefonon felhívott és örömmel újságolta: a három diák, Krisztina, Noémi és Gábor ünnepélyesen megígérte, hogy jövő nyáron is visszamegy hozzájuk dolgozni. S búcsúzóul mindenkinek egy szál virágot adtak.

Szente Pál

(Következik: Ők hozzák a fényt)

Így dolgozik egy igazi könyvbarát. Farkas Gábor a Népköztársaság úti könyvesboltban.

A lemezjátszónál: Szentandrássy Krisztina. Búcsúzóul mindenkinek virágot adtak

JAJ-JAJ A LIGETBEN

Háklis csaj ez a Margit. Amikor elmeséltem neki, hogy milyen jól éreztük magunkat a nyáron a Városligetben, mutatóujját a homlokához nyomva mondta: züm-züm... Mármint, hogy én vagyok a züm-züm. Mellesleg: teszek rá, engem nem érdekel. Megmondtam az „oszinak" is, amikor „átható" tekintettel rámnézett, s megkérdezte: „Fiacskám, csak nem vagy szerelmes Margitba?" Előtte ugyanis „véletlenül" kiborítottam a padlóra Margit pajtás táskáját.

Hogy jön ide Margit? Nem jön, sajnos. Én azonban csalódtam benne. A züm-züm volt az utolsó csepp a keserű pohárban. Most elmondom nektek is azt, amit neki. Okulásul! Ebből láthatjátok, hogy a Margit-féle lányok nem tudnak megérteni bennünket.

Szóval úgy kezdődött, hogy volt egy kis szabad időnk. Nem egészen három hónap, vagyis a nyári szünet. Ennek egy részét a Városligetben töltöttük el. De nem lustálkodással ám, szájtátással és szájtépéssel, hanem komoly, férfias sportokkal. S amellett, hogy edzettük testünket és lelkünket, az állandóan cikizö felnőtteknek is megmutattuk, ki a legény a gáton. Azaz a városligeti tó betonpartján. Hogy a bizonyítás túl jól sikerült, s egyesek megütközve nézték, mit csinálunk, arról nem tehetek. Nézhettek volna másfelé is. Nem kell mindenen fönnakadni, ahogy mi sem vettünk tudomást arról, hogy a városligeti tóban tilos fürödni.

Igen, birkóztunk és verekedtünk is. Így lesz edzett és erős az ifjúság. Azt elismerem, hogy a röhögés túlzás volt. Kiröhögtük ugyanis azokat, akik szét akartak választani bennünket, és szigorú szóval megrótták Dagit, amiért engem ütött. Nem tudhatták szegények, hogy előtte majdnem szétment a tornacsukám, amikor Dagi sejhaját megtiszteltem.

Visszatérve a vízre. Hogyhogy tilos fürödni? A suliban is, otthon is folyton az a szöveg: tisztálkodjunk. Kész pocsékolás lenne otthagyni azt a sok vizet kihasználatlanul. Béreltünk volna mi csónakot is, ha: 1. gyerekeknek is engedik; 2. nem lenne olyan nagy és nehéz; 3. nem kéne fizetni érte. Igaz, a városligeti tó vize meglehetősen piszkos és büdös, de legalább nedves. Talán csak néztük volna? Az pedig kifejezetten testi és esztétikai élményt nyújtott, amikor a szökőkutak mellett — háttérben a vízre boruló dús lombú fák — ugráltunk.

Amikor aztán már eléggé koszosak lettünk, a lefolyókhoz állva hajat is mostunk. Zuhogott a fejünkre a moszat és az iszap, de így legalább Dagi feje összhangba került a beltartalmával.

Ezután, mint aki jól végezte dolgát — rágyújtottunk.

Aki eleinte félt a víztől, azt – nagy lendülettel – „belesegítették".

A városligeti tó, ahol – ugye – tilos fürödni . . .

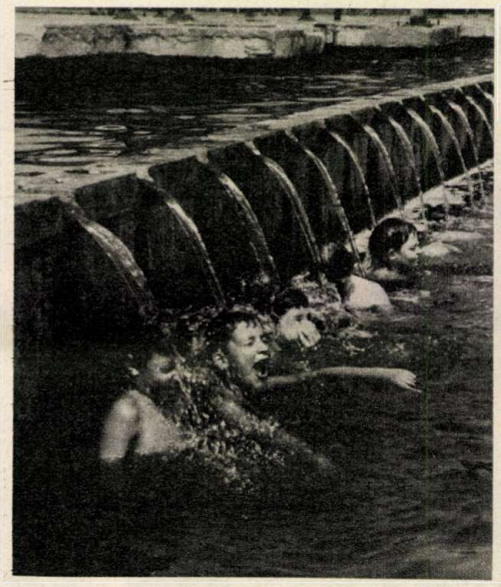

Zuhogott a fejükre a moszat és az iszap. Így lettek még koszosabbak.

Ezután, mint aki jól végezte dolgát – rágyújtottak. És visszatértek a csecsemőkorba . . .

A verekedés úgy kezdődött, hogy Dagi visszaütött . . . A srácok meg körbejártak és röhögtek.

Naná, hogy nem nótára, hanem cigarettára. Sajnos. Úgy szívtuk azt az átkozott bűzrudat, mint az igazi felnőttek. Az első slukkig még úgy is éreztük magunkat, én legalábbis, de aztán rohamléptekben visszatértünk a csecsemőkorba. Őseink kedvelt – a Ligetről szóló – slágeréből is csak annyi jutott eszembe, hogy „ujjé", és jajjaj . . . S ez így tartott vagy két napig.

És ezek után az az undok Margit, ahelyett hogy sajnált és ápolt volna, azt mondta: züm-züm . . . Bár most, hogy újra végiggondoltam, kezdem belátni, hogy nem hasonlítottunk mi a felnőttekhez. Még a normális srácokhoz sem.

*

Közreadta a városligeti gyermeteg társaság egyik beltagja helyébe képzelve magát:

Szente Pál

Fotó: Potzmann János

Gizike meg a húga,
otthonosak az erdőben.
Ismernek ott minden fát, bokrot, virágot.
És egyre több — pókot!

A Balassi család
valamennyi tagja szívesen barangol
az erdőben.
Akár még egy — pók után is!

A PÓKÁSZ

Balogh János professzor a rádió nyilvánossága előtt dicsért meg egy általános iskolás lányt, aki szerinte nagy szolgálatot tett a tudománynak. Rátalált és azonosított egy ritkaságszámba menő, nálunk szinte kiveszettnek hitt pókfajtát, a karéjos keresztest.

A felfedezőt — ahogy a tudós nevezte — Balassi Gizellának hívják. Tizenhárom esztendős. Bugacon lakik, Kecskeméten kollégista. Ott végzi az általános iskola utolsó osztályát, hiszen ha otthon tanulna, naponta húsz kilométert kellene gyalogolnia az iskoláig és vissza.

A pókász erdészlány. Édesapja tízezer hektár „susogó" birodalom őrzője. Védelme alá tartozik az ősborókás is, ahol évtizedek óta minden úgy van, ahogy a természet megalkotta. Gizi, ha álmodik, az erdő színei jelennek meg előtte. A sok-sok madár, amelyeket édesapjával már évek óta etet. Nemcsak odúkat, még szülőotthont is építettek számukra.

Édesapja különösen két dolgot tanított meg neki. A növényekhez ne nyúljon bántó szándékkal, a vadvirág ott szép, ahol virít. Nyitott szemmel kell járni, hogy észrevegyük a változást.

— *Már nem emlékszem pontosan, hogy sétálni mentünk vagy bevásárolni a húgommal. Csak arra, hogy a kispuszta fűszálai között érdekes pókot pillantottam meg. Hazaszaladtam a Búvár Zsebkönyvek Pókok című kötetéért. Segítségével állapítottam meg, hogy valóban ritkaságról van szó. Amikor megmutattam a karéjos keresztest a hozzánk ellátogató Balogh János bácsinak, magához ölelt. „Tudod-e te lány, hogy felfedező lettél? Élve még én sem láttam ilyen pókot."*

— Megmutatnád nekem is?

— *Ha a helyükön vannak, akkor igen.*

— Vándorolnak?

— *Vándorolnak és...*

— És?

— *Üldözik egymást. Kegyetlen törvények uralkodnak náluk, a gyengébbeket elpusztítják.*

Édesanyja vette át a szót.

— *A hálójukat reggel is láttam. Szúnyogok helyett harmatcseppek függtek rajta. A napfényben úgy tündökölt, mintha minden egyes szálát aranyból szőtték volna.*

— *A karéjos keresztes igazi művész, fazekas. A fészke olyan, mint egy szép formájú köcsög* — folytatta Gizi.

Intett a kutyájának, Labancnak, hogy kísérjen el pókkereső utunkra. A borjú nagyságú kuvasz védett állatként él náluk. Ősei valamikor a pásztorok leghűségesebb segítői voltak, még a farkasokkal is megbirkóztak, amelyek közül az utolsót itt a pusztán 1965-ben lőtték le.

— *Segíts megkeresni a pókfészket* — súgta a kutya fülébe Gizi.

Labanc, mintha értette volna gazdája szavát, a földet szaglászva kiosont az udvarból.

— Úgy tudom, hogy a keresztes pókok mérgesek. A karéjos is?

— *A szúnyogokra veszélyesek. Valamikor rengeteg homoki vipera is élt az erdőnkben. Azokat is inkább az ember bántotta. Ma már egy-egy vipera értéke tízezer forint. A múltkor egy svájci tudóscsoport járt nálunk, hogy tanulmányozza őket, de egyetlen egyet sem tudtunk mutatni nekik* — mesélte Gizi édesapja, aki ugyancsak velünk jött. — *Sajnos, fogynak a rókák is. Pedig ők az erdők egészségőrei. Összeszedik a beteg állatokat, elhárítják a vész kitörését. Valamit elronthattunk a kullancsokkal kapcsolatban, mert világukban felborult az egyensúly. Csak itt nálunk huszonhat fajta él és ezek közül néhánynak halálos lehet a csípése.*

Csatárláncba fejlődve fésültük át a kispuszta erdő felőli részét. Labanc csaholása állított meg bennünket. Aztán Gizi kiáltását hallottuk.

— *Itt van egy család.*

A karéjos keresztesek méltóságteljesen sétálgattak a fűszálakon, közülük néhány köcsögformájú házát építgette. Ha egyedül bukkanok rájuk, talán agyoncsapok közülük néhányat, hiszen gyerekkorom óta azt hallottam, hogy a pókot utálni kell. Most meg óva intem fotóriporter kolleganőmet, hogy vigyázzon, nehogy megijessze őket.

Bugacon nemcsak a tizenhárom esztendős felfedezővel ismerkedtem meg. Azt is megtanultam, hogy a természetben minden magnak, növénynek, állatnak megvan a rendeltetése. Ha bántjuk őket, magunk ellen vétünk.

Faragó György

Fotó: Wagner Margit

Ez még az őshaza.
Indulás előtt
a leventék
a fegyvereiket ellenőrzik

A meseszép tündérek
győztes vitézekre várnak,
hogy nem sokkal később
megkezdődjön a menyegző

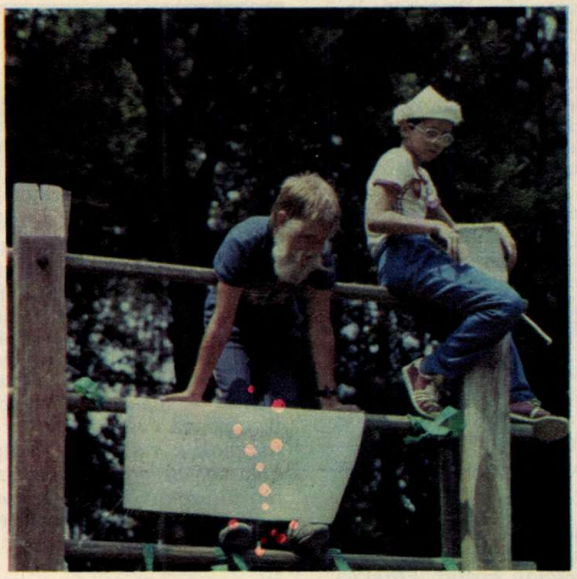

Két marcona harcos,
a menyegzői táncot,
no meg a párta nélküli
tündéreket figyeli

Fotó: Wagner Margit

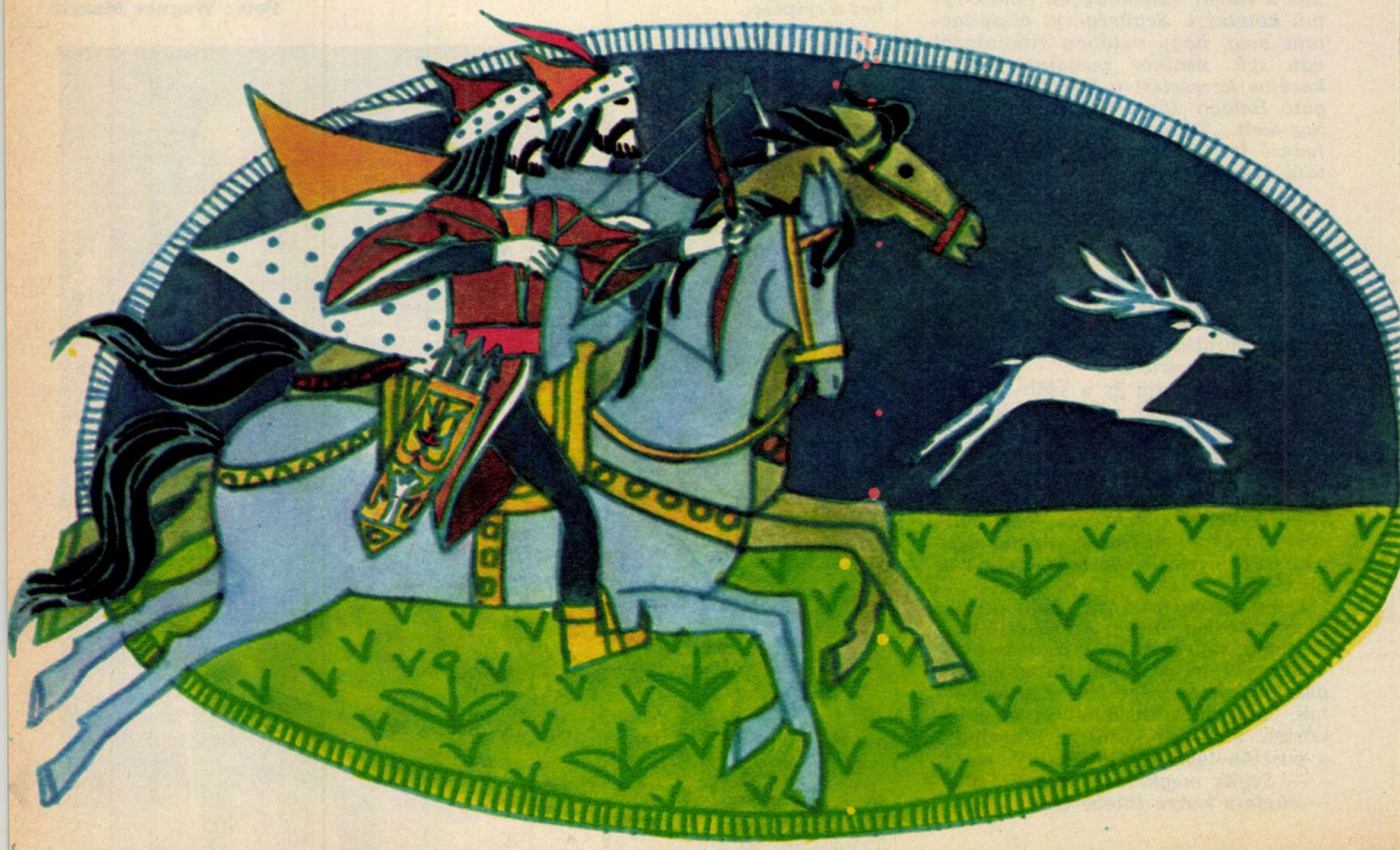

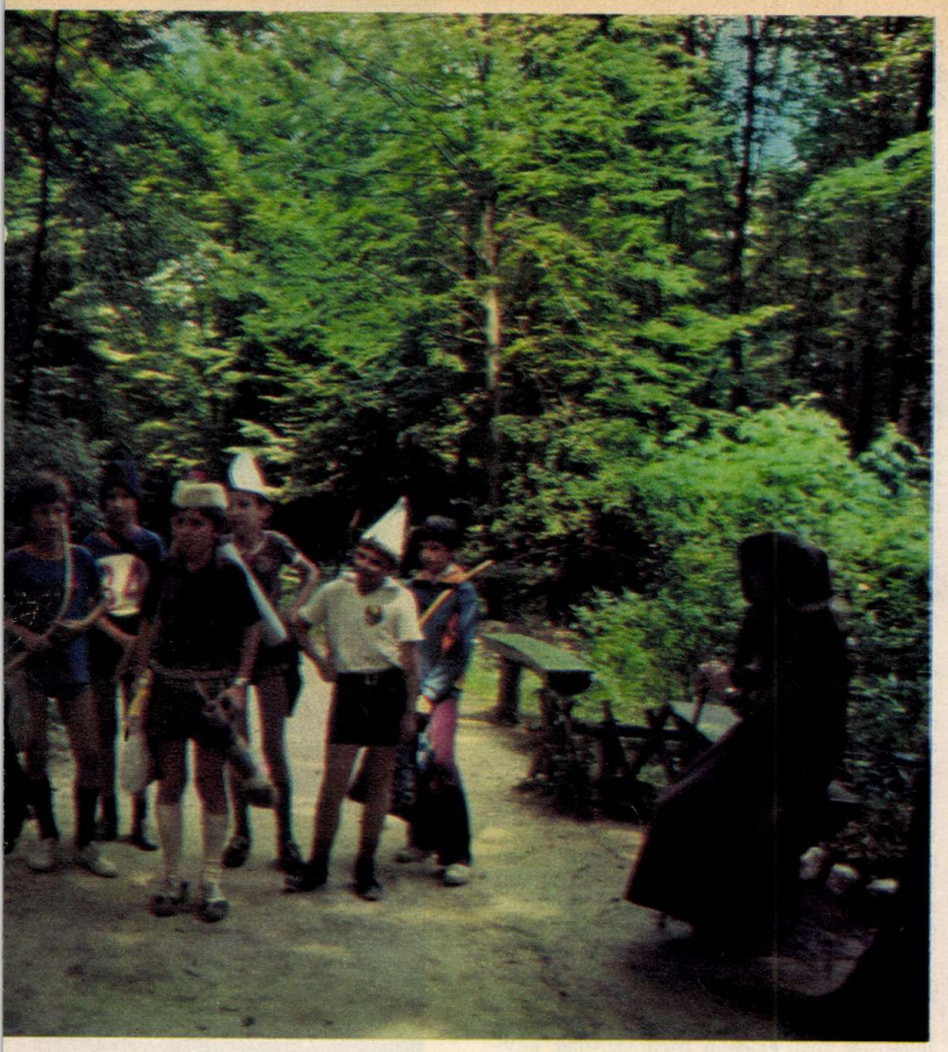

Az anyókák rimánkodásai aligha tudják már visszariasztani a mindenre elszánt csapatot

Felajzott íjjal medvelesen a sűrű erdő közepében, „ezer veszedelem" között

SZARVASŰZŐK

Tudják, hogy a történelemben másképp történt mindez, de az Arany János által feldolgozott mondát mégis eljátszották. Úgy kezdődött minden, hogy először is hun és ősmagyar neveket adtak egymásnak . . .

*

Reggel hét órakor indultak a honfoglalók. Állig felfegyverkezve szálltak a metróra, íjakkal a hátukon, szablyával az oldalukon, prémes kacagányokban, hetykén a fejükre tett süvegekben, elvegyültek a robogó szerelvény utasai között. Csodálkozva nézték őket a munkába sietők, volt aki azt hitte: még álmodik.

Egy tizennyolc éves fiú vetette oda a kérdést:

— Melyik törzs tagjai vagytok?

— *Az 5. C. seregéhez tartozunk* — válaszolt nyugodtan a főnök, Hunor, alias Thaly Csaba. A nyolc főből álló ősmagyar sereg alaposan meglepte a Moszkva tér járókelőit is. Igaz, itt már egészen más feltételezések születtek, lévén, hogy közel a hárshegyi szanatórium, többen tömeges szökésre gondoltak.

SZARVASOZÓK

— Nem volt rossz így, ezekben a jelmezekben végigjönni a városon? — kérdezem az Újvárosparki Általános Iskola ötödikeseit, már kint a hűvösvölgyi gyülekezőnél.

Tas, vagyis Fábián László megigazítja fából faragott szablyáját és tőrét, igazi harcoshoz méltó módon veti vállára íját, s nyílvesszőkkel teli tegezét, úgy válaszol:

— *Azt gondolnak és azt mondanak az emberek, amit akarnak. Mi egyszer már elhatároztuk, hogy ezen az akadályversenyen eljátsszuk az Arany János által feldolgozott „Rege a csodaszarvasról" című mondát, bármi történjék is. Kicsit rossz volt érezni az emberek gúnyos vagy éppen szánakozó pillantását, de hát ők azt sem tudják, milyen maskarában vagyunk, mire készülünk.*

Előresietek az első állomáshoz, s tiszteletteljes meghajlással kérek bebocsátást a király palotájába. Fichter Katalin és Rózsa István az uralkodópár, fejükön papírból készült korona, várják már a vitéz leventék első csapatát. Mind a ketten a postán dolgoznak, szeretik az irodalmat, ezért vállalták el, hogy közreműködjenek ebben a játékban. A monda első három versszakát kell felmondaniuk itt a vitézeknek, ám aki nem tudja, az már el sem indulhat a csodaszarvast űző, hosszú útra.

Megérkeznek Hunorék s Gara, azaz Goramon István már szavalja is:

„Száll a madár ágrul ágra,
Száll az ének szájrul szájra,
Fű kizöldül ó sírhanton
Bajnok ébred hősi hanton"

S mintha csak rendelésre, a játék teljesebbé tételére történne, egy feketerigó hangos szárnyverdeséssel röppen el a király feje fölötti ágról. Továbbindul a kis csapat, fákra szegezett papírszarvas mutatja nekik az utat. Hét állomáson kell még helytállniuk, hét próbát kell teljesíteniük. Az akadályok, mind a vers egy-egy részletét elevenítik meg. Előresietek megint, legközelebb csak a harmadik akadálynál találkozom Hunorékkal. Hatalmas, hungarocell lemezre rajzolt állatok bújnak itt a cserjék, lombok között; tigris, farkas, medve „felbőszülve" lesnek az arra haladó vitézekre. Álmos, vagyis Somogyi József veszi őket észre először. Több se kell neki, máris záporoznak a nyílvesszők. Elmúlt a veszély, együtt megyünk tovább, két akadály között van időnk beszélgetni.

— *Három hónapja készülünk már erre az akadályversenyre* — meséli Perecz Zoltán, ősi neve Keve. — *Könyvekből néztük ki, milyen is volt az akkori vitézek ruhája, fegyverzete. Én például belelkesítettem a családot, mindenkinek volt valamilyen feladata. Apu az íjat faragta s állította össze aprólékos gonddal, anyu pedig használt műszőrméket keresett a kacagányomhoz. Szerettem volna kipróbálni az íjat, de nem engedték. Féltek, hátha lebukfencezik egy-egy váza, vagy értékesebb dísztárgy a polcról.*

Az erdő árnyas ösvényein haladunk tovább, mindig magunk elé képzelve a csodaszarvast. A vitézek megannyi próbát állnak ki: mocsáron, tűzön haladnak keresztül, kerülik a mérgezett forrást, bár igencsak megszomjaztak már. Nem vagyunk egyedül, szemből idegenek, a történetbe s a történelembe nem illő kirándulók jönnek. Szélesen mosolyognak, ahogy meglátják a szarvast üldöző kis csapatot, csak úgy röpködnek az élcelődő megjegyzések.

ÚJKERESŐ VITÉZEK

— *Nézd! Ezek a Sandokánék!* — nevet össze egy hetedikes társaság.

A vitézek közül nem válaszol senki, megértik, szokatlan lehet egy ilyen akadályverseny, hiszen a többi iskolában csak a legszokványosabb dolgokat csinálják már évek óta.

— *Mi is sokáig csak célba dobtunk, kúsztunk, árkot ugrottunk,* — meséli Szilágyi László, vagyis Szilas, miközben megigazítja hatalmas, sörtéből készült bajuszát. — *Untuk is már az efféle akadályversenyeket, gondoltuk, kipróbálunk valami újat. Nálunk mindenki szereti a történelmet, már azon gondolkozunk, hogy jövőre milyen mondát, vagy történetet dolgozzunk föl ebben a formában.*

Közben megérkezünk az utolsó előtti, a hetedik akadályhoz.

— *Psszt!* — int csendre szigorúan mindenkit Hunor, hiszen megpillantotta a bozótban lapuló szarvast. A vezér szétterpeszti a lábait, szertartásosan nekikészülődik, s a felajzott íjból kirepülő nyílvessző nagyot koppan a hungarocell táblán. Pontosan a nyakánál éri a szarvast a találat. Örömujjongásban törnek ki a vitézek, de amikor közelebb mennek, hogy megnézzék az elejtett vadat, csalódottan veszik tudomásul: tévedtek. Ez csak egy közönséges szarvas s nem az a büszke tartású gím, akit ők keresnek. Tovább kell hát indulniuk.

Élelem kerül elő a tarisznyákból, a leventék testvériesen megosztanak egymás között minden falatot, ez is egy akadály, mert aki nem gondol társaira, az kiesik a játékból.

— *Úgy gondoltuk* — veszi át a szót most Solt, azaz Soltész Sándor —, *eljátszhatnánk például a római—pun háborút, de az ötletet sokan leszavazták, mondván, hogy annak semmi köze a mi irodalmunkhoz, történelmünkhöz. Lehet, hogy jövőre a Dózsa-felkelést vagy a Rákóczi-szabadságharcot fogjuk eljátszani. Már többen is keresik azokat az irodalmi emlékeket, amelyeket fel tudnánk használni.*

HUNOR A CÉLBAN

Hunorék lassan beérnek a nyolcadik állomásra. Tündérek lejtik itt csodás táncukat, a fiúk eléggé gyorsan hadarják le a rege utolsó versszakait, szeretnének már ők is elvegyülni végre a lakodalmas forgatagban.

Nézem a játék végét jelentő ünnepet. Kora délután van már. A nagy kavargásban csak úgy találomra megkérdezek egy ötödikest, vajon ki győzött?

— *Hogyhogy ki!?* — néz rám elkerekedett szemmel. — *Hát mindenki!*

S rohan, mert épp most választják a focicsapatokat a tisztáson, bajnokság lesz. Felállítják a kapukat, pattog már a labda, s az egyik csapat összeállítása valahogy így kezdődik: Hunor, Keve, Solt, Álmos . . .

Sinkovics Ferenc

KEDVES ISMERŐS

A FÜGGŐLEGES ÖNINDÍTÓK

A nevük már önmagában is megér egy „misét". Egyik nyilatkozatuk szerint a „bébinyelvből" kölcsönözték a ma már igazán márkásnak mondható védjegyüket. Amint mondták, így is jelezni kívánták, hogy stílusuk kicsit szövegcsúfoló lesz. Persze, a névválasztással azt is sugallták, hogy megpróbálnak majd egy kis gyermeki derűt, tisztaságot csempészni a popvilág nem éppen habfehér közegébe. Egyszóval: a nevük lefordíthatatlan, bár az NSZK-ban megkísérelték átültetni német nyelvre a KajaGooGoo-t, s amikor ott turnéztak, SenKrechtStarten névvel illették őket, amiből, ha magyarra fordítjuk, a sokatmondó, büszke Függőleges Önindító elnevezést kapjuk. Még ki sem lógna különösebben a magyar csapatok zseniális „névsorából".

Az öt, színesre festett hajú fiú egyébként egy angol kisvárosból, Leighton Buzzard-ból származik. Az énekes: Chris Hamill (24 éves), csak Limahl-nak nevezi magát. A basszusgitáros: Nick Beggs (21), a dobos: Jez Strade (25), a gitáros: Steve Askew (25), míg Stuart Neale (22) a billentyűs. Viharos népszerűségüket újhullámos berkekben elsősorban derűjüknek, mókás előadásmódjuknak, s nem utolsó sorban kitűnő felkészültségüknek köszönhetik.